

januar 2020.

broj 26.

POLIINFO

list učenika i profesora Politehničke škole/a Politehnikai Iskola tanulóinak és tanárainak lapja

IVANA VOJNIC TUNIĆ

ANDELA JAVOR

TANJA RAKIĆ

IVONA MARIJANUŠIĆ

НЕВИДЉИВЕ МАПЕ СУБОТИЦЕ

Пројекат Невидљиве мапе Суботице остварен је кроз сарадњу са Групом 484, а под покровитељством ОЕБС-а. У пројекту су, осим ученика наше школе, учествовали и ђаци гимназија Светозар Марковић и Деже Костолањи, као и ђаци Средње економске школе Боса Милићевић. Циљ пројекта био је да се ученици боље упознају са културним наслеђем свог града. Радионице су се одржавале од јуна до новембра на различитим локацијама - у Савременој галерији, у школама учесницама пројекта, на железничкој станици и улицама нашег града. Радионице су биле различите и ученици су оно што су открили и сазнали презентovali на различите начине - кроз представе, перформансе, видео презентације...

Координатор за нашу школу била је професорица Стела Шаровић, а у пројекту су учествовали ученици одељења АТ 3/1, ГФП 3/9 и ЛТД 1/11. Посебно су се истакле ученице Амина Заими, Сарита Шабанов и Милица Красуља, које су за свој труд и залагање награђене путовањем у Врњачку Бању. Ево шта о том искуству каже Сарита Шабанов:

Пошто смо били јако вредни током пројекта, наградили су нас путовањем у Врњачку Бању у којој смо били пар дана. Тамо смо упознали децу из Бујановца, Лознице, Сјенице и Врања. У Врњачкој Бањи су нам биле организоване разноврне радионице, нисмо имали пуно слободног времена, па смо се упознавали и дружили до касних сати. Јако смо се зближили с другарима које смо упознали тамо, последњег дана

смо били тужни због расанка и једва чекамо да се поново сусретнемо, а до тада остајемо у контакту преко Инстаграм групе.

Током пројекта, ученици су сазнали много занимљивости о свом граду и о његовом становницима (или онима који су то макар на кратко били). Ово су неке од њих:

- Бела Лугоши, познат као гроф Дракула из црно-белих филмова, живео је у нашем граду. Свој први глумачки наступ имао је на позорници суботичког позоришта
- Артур Мунк, наш суграђанин, био је лекар на броду Карпатија и спасавао је путнике са Титаника

- Илона Филеп, суботичка новинарка, отиснула се у далеку Америку двадесетих година прошлог века и живела у Холивуду где је написала сценарио за два филма

- књига Олуја на Аконкакви Тибора Секеља, нашег познатог истраживача и писца, обавезна је лектира у Аргентини. Тибор Секељ течно је говорио 9 језика, а разумео је 24!

- Оскар Војнић, суботички пустилов и истраживач (део његове колекције налази се у нашем Градском музеју) постао је поглавица племена Самоа на Пацифику. Иако им је понекад било напорно, а радионице су се одржавале и преко распуста, ученици су задовољни новим искуствима и пријатељима које су стекли.

Редакција

ЛЕТЕЋИ РАЗРЕД

Наша школа осмислила је и реализовала пројекат под називом Летећи разред. Пројекат је реализован под покровитељством Града Суботице,

а реализовала га је професорица српског језика и књижевности Стела Шаровић. У пројекту су учествовали ученици одељења ЛТД 1/11. Циљ пројекта је био активирање ученика у ваннаставним активностима, као и иновативан приступ обради тема из књижевности и историје уметности - архитектуре и сликарства. Ученици су обрадили одабране теме - Данило Киш (Рани јади), Мигел Сервантес и Деже Костолањи. Часови су се одржавали на отвореном и на пригодним локацијама - код синагоге, код споменика Данилу Кишу и Дежеу Костолањију током октобра и новембра. Ученици су имали прилику да науче нове ствари, да се баве истраживачким радом, да се навикну на тимски рад и да искажу своју креативност. Одабране теме презентовали су на начин који су хтели. Плакате које су том приликом израдили могли сте да видите на ходницима на првом спрату наше школе.

Редакција

LUKA LUČIĆ

ANDELA JAVOR

IVONA MARIJANUŠIĆ

IVONA MARIJANUŠIĆ

KAPOSVÁR

2 in 1: tanultunk és szórakoztunk

A 2018/19-es tanév végén, június 3-a és 7-e között szakmai és egyben osztálykiránduláson vettünk részt Kaposvárott. Az osztályfőnökünk jóvoltából jutottunk el.

A kalandunk június 3-án indult, a kora délelőtti órákban. A „Kismeső” épülete előtt volt a gyülekező, ahol várt bennünket az osztályfőnökünk és az informatika-tanárnőnk, na meg a busz. Nagyon jó volt, hogy csak a mi részünkre volt a nagy busz, bőven elfértünk, így az utazás nem volt fárasztó.

A délutáni órákban érkezünk Desedára, ahol egy tó mellett volt a szálláshelyünk. Elfoglaltuk a szobánkat, majd vacsora után felfedező útra indultunk a tó partja mentén.

Másnap Keszthelyre mentünk felfedezni Keszthely tájjellegű szépségeit és természetesen a Festetics-kastélyt, az egyik ékkökvét a Balaton-tó partjának.

A Festetics-kastély építésze és enteriőre monumentális és lenyűgöző látványt nyújtott. A különböző termek és azok berendezése csodálatos volt, de ami még felülmúlta a csodálatunkat, az a gyönyörű kert.

A következő nap úticélja nem csak az építészeti látványosság megtekintése volt, hanem egy kis barangolás a történelemben: Szigetvár. Azon történelmi események (szigetvári csata) helyszíneit, amelyeket az általános iskolában

történelemórákon tanultunk, most volt alkalmunk élőben is látni. A múzeum termei, viaszbábú-kiállítása, valamint a csata fegyverei teljes képet nyújtottak az eseményekről. Sőt, kipróbálhattuk az egyes fegyverviselések és az ágyúgolyók súlyát is. Jó volt mindezt élőben is látni, kipróbálni és beleélni magunkat a történelem e szegmentumába. A múzeum várkertjében még jelmezbemutatót is megtekinthettünk.

A következő nap programja már lazábban folyt, mert egy helybéli építkezést látogattunk meg, valamint lazulhattunk egy élményfürdő habjaiban. Ezen kívül még eljutottunk a kaposvári üzletközpontba is.

Pénteken reggel kalandozásunk végé felé tartottunk, utunk hazafelé vezetett. A visszafelé vezető úton még Pécssett megálltunk.

Nagyon jó kirándulás volt, ugyanis együtt volt az egész osztályközösségünk, valamint tanulságos is, mert ez a négy nap alatt sok érdekes épületet, kúriát, kastélyt, építészeti és belsőépítészeti megoldást láttunk. Remélem, lesz még részünk ilyen programban és eseményben gazdag szakmai kirándulásban az iskolai tanulmányaink alatt!

Makker Beáta AT22

ШЕТЊА КРОЗ ВЕКОВЕ

Настављена је реализација пројекта Политехничке школе Интердисциплинарна секција – Шетња кроз векове, уз подршку Покрајинског секретаријата за образовање, прописе, управу и националне мањине – националне заједнице. Приоритет пројекта је подстицање ваннаставних активности, организовано и стручно вођено слободно време ученика у ваннаставном периоду путем секција и културних и других садржаја.

Општи циљ програма/пројекта је да ученици квалитетно и креативно проводе ваннаставни период уз приказивање резултата рада који остају као изложба која ће бити доступна свим заинтересованим школама и/или установама.

У четвртак, 26. септембра, након поздравне речи координатора пројекта и директора Политехничке школе Исе Планића, професори Стела Шаровић, Наталија Трбовић Тољагић и Срђан Милодановић одржали су интердисциплинарно предавање.

Ученици су упознали историјски, друштвени и уметнички контекст сваке епохе, а затим одлучили коју ће додатно истражити и представити. Били су присутни ученици одељења ГФП 1/10, АТ 2/1, ЛТ 3/11, ГИ 4-1 и ГФП 4/11.

Наталија Трбовић Тољагић, професор

РАЗВИЈАЊЕ КРИТИЧКОГ МИШЉЕЊА КОД МЛАДИХ

Развијање критичког мишљења путем медија код младих

У нашој школи је 24. октобра одржана прва од три обуке за ученике у склопу пројекта под називом “Развијање критичког мишљења путем медија код младих”. Едукатори на првом делу обуке су били професор српског језика и књижевности Наталија Трбовић Тољагић, бивши педагог наше школе Светлана Бељански и новинар Драган Крстић. Два суботичка удружења, Омладински грађански парламент Суботице и Оловка пише срцем, конкурисала су за средства пројекта „Медији за грађане – грађани за медије“ који финансира Европска унија ради изградње капацитета ОЦД-а за унапређење медијске и информационе писмености (МИП) у региону.

Трбовић Тољагић је говорила о начинима коришћења извора информација, као и о поузданости информација, о медијској информационој писмености и о критичком и критизерском мишљењу. Научили смо да је, за разлику од критичког мишљења које је добронамерно (било да је позитивно или негативно), критизерско негативно. Поменути су и штампани медији, њихов историјат, тематика, дистрибутивна селекција и објављивање различитих вести.

Сазнали смо и неке занимљивости - прве новине на српском језику објављене су у Бечу у 18. веку, а штампане у Венецији. То је био Славеносербски магазин Захарија Орфелина. Изашао је само један број.

Причали смо и о радију и његовом историјату. Радио је пасивни медиј, што значи да можемо да га слушамо и у исто време радимо нешто јер нам не окупира сву пажњу.

Говорили смо и о телевизији као медијском уређају који је фузија - мешавина звука, слике и покрета. Слике нам намећу темпо и ритам информација.

Занимљивости које смо научили о телевизији су следеће:

- реч телевизија настала је од латинских речи теле, што значи далеко, и видео, што значи видети, гледати. У буквалном преводу значи гледање на даљину или даљинско гледање (они који говоре немачки, знају да се ова реч на тај начин твори и у том језику - прим.ур.)

- телевизија је активни медиј, што значи да је и гледамо и слушамо, то је медиј који нам окупира сву пажњу

- први директан пренос, тј. први сигнал на телевизији био је 1924. године

На телевизији постоји више врста програма, а то су: ИНФОРМАТИВНИ, ЗАБАВНИ, ОБРАЗОВНИ И ДЕЧЈИ.

Следеће теме за разговор били су интернет и друштвене мреже. У овој теми смо се дотакли историјата интернета и најважнијих ствари које бисмо требали знати о њему, а то су:

- интернет је светски систем умрежених рачунарских мрежа

- на њему је могуће створити потпуно нов концепт личности

- интернет је свет без емоција

- не треба веровати свему што видиш на интернету!

- све што на њега ставимо заувек је забележено

Питања која су се током целог предавања провлачила су:

- колико смо информисани о свему што се око нас догађа

- колико верујемо информацијама које видимо или прочитамо у медијима

- да ли критички размишљамо о садржају

Педагог Светлана Бељански је причала о томе која је сврха медија и о долажењу до мишљења о некој особи на више начина. Са њом смо одрадили вежбу о позитивним и негативним особинама и странама медија, тј. новинара.

Новинар Драган Крстић говорио је о нашим правима на информације, о институцијама у којима су информације поуздане и о томе колико је интернет непоуздан као извор информација. Такође, причао је о томе колико су квалитетне информације битне и о томе се понекад на конференцијама за штампу не износе увек проверене и тачне информације, што значи да и конференције за штампу нису увек сигуран извор информација.

Мислим да ми је учешће у овом пројекту користило и да сам научила нешто ново.

Милица Драгаш, ТОН 4/5

УРЕЂИВАЊЕ УЧИОНИЦА НА ДАЉИНУ

Мастер клас са школом из Чајковског одржан је 18. децембра, а тема је била осликавање учионица, односно ходника. Учионицу 42 за осликавање припремили су ученици одељења ГИ 2/4 и ГИ 3/3, а ученици одељења ГФО 3/8 осмислили су како зидови треба да изгледају. Иако то није струка за коју се школују, графичари су одлучили да сами своје идеје спроведу у дело и исцртају зид. Ученици из руске школе сликали су познате зграде из свог града на зид у школском ходнику. Мастер клас је одржан преко Скајпа. Ученици и наставници размењивали су идеје и презентовали резултате свог рада. Наставници који су учествовали су Тихомир Зораје, Ибоља Келемен Цвитко и Арон Текењеш. Била је присутна и професорица Ирина Јурић, која је помогла да комуникација протекне без проблема. Сусрет је протекла у веселој празничној атмосфери.

Редакција

РУСИЈА ИЗ МОГ УГЛА

У оквиру сарадње наше школе са Техничком школом индустријских технологија и менаџмента Чајковски из Русије, наши ученици Катарина Гршић и Миљан Секулић посетили су Русију и упознали ђаке школе из Чајковског. Ово су њихови утисци.

Наш боравак у Русији је било непроцењиво искуство и прилика која се није могла пропустити. Само путовање је било узбудљиво јер смо очекивали ново искуство и дружење. На ижевском аеродрому смо упознали једну жену која нам је била водич кроз цео пут. То је била Надежда, жена чији су нас дух и енергичност подстакли да будемо што бољи у активности. Најчешће речи које је Надежда користила су биле «темпо, темпо», јер смо стално негде журили због густог распореда и «обед» јер смо увек нешто јели. Храна коју смо пробали је била нова за нас. Најчешћи зачин који су користили је мирођија. Хране се јако здраво, брину о намирницама које једу. Крај у коме се налазе је богат рибом и због тога је износе на сто увек свежу. Све те калорије које су нам увели смо и потрошили приликом разних обилазака. Обилазили смо њихове знаменитости, као што су цркве и спортски центри. Посетили смо и школе - медицинску, економску и индустријско-техничку школу. На мастер класу смо се зближили са ђацима са којима смо се виђали и ван школе. Они су нам показали град онако како га они виде. Одвели су нас на панорамски чатак, певајућу фонтану, споменик страдалим у Другом светском рату који је у виду вечног пламена... Наш последњи дан боравка је био њихов дан

града и поводом тога је у центру била приредба. Отишли смо да гледамо наше другаре који су у њој учествовали и после тога смо имали још мало времена са њима пре поласка назад.

На овом путовању смо стекли пријатељства за цео живот и научили неке нове ствари. Увек бисмо се радо вратили, јер је део наших душа остао тамо.

Сарадња са школом из Чајковског се наставља, делегацију од пет наставника и три ученика очекујемо у нашој школи крајем марта, а у међувремену комуницирамо са њима преко Скајпа.

Катарина Гршић ТОН 4/5 и Миљан Секулић ЛТ 4/13

RADOVI UČENIKA U ČASOPISU PLIMA

Promociji časopisa "Plima", koji će kao godišnje izdanje pružati presek najboljih radova studenata i đaka koji se bave vizuelnim komunikacijama, održanoj u utorak, 8. oktobra, u Jugoslovenskoj kinoteci, prisustvovala su učenice Politehničke škole Timea Gabor GFO 4/10 i Emili Čović GFO 3/8. One su bile predstavnice učenika grafičkog smera čiji su radovi objavljeni u ovom broju. Na promociji su govorili Ana Brnabić, predsednica Vlade RS i Slavimir Stojanović, urednik časopisa i profesor na Fakultetu primenjenih umetnosti u Beogradu.

NOVE NAGRADE GRAFIČARA

U sredu, 18. decembra, učenici Politehničke škole su učestvovali u konkursu za izradu zaštitnog znaka projekta "Zaštita biodiverziteta jezera Palić i Ludaš". Treće mesto osvojio je Filip Kovač iz odeljenja GFO 4/10 pod mentorstvom Mirjane Mitrić, a drugo mesto Nataša Kerekeš iz GFP 3/9 sa mentorkom Tamarom Mitrović. Pod mentorstvom iste profesorke, Staša Stantić iz odeljenja GFD 2/9 je osvojila prvo mesto. Pobednici su osvojili vaučere za kupovinu računarske opreme u iznosu od 50, 100 i 350 evra.

Staša Stantić GFD 2/9

PETICA SA ZVEZDICOM

Nakon što je naša škola u septembru bila domaćin predavanja i projekcije filma u organizaciji PIN – Mreža psihosocijalnih inovacija, Oxfam Italija (Oxfam Italy) i veb-portala Njuz.net (news.net), u okviru projekta „Zajedno – uključivanje lokalnih zajednica u podsticanje međukulturne socijalne kohezije“, učenici naše škole učestvovali su na dvodnevnoj konferenciji za učenike „Zajedno – Uključivanje lokalnih zajednica u podsticanje međukulturne socijalne kohezije“. Konferenciju je organizovala PIN iz Beograda uz podršku organizacija Oxfam Italija i Podrška Evropske

unije u upravljanju migracijama u Republici Srbiji. Tim učenika Politehničke škole iz Subotice, koji su činili Amina Zaimi, Jelena Bakajić i Dimitrije Šarović, zablistao je prezentacijom projekta „Građa u akciji -Petica sa zvezdicom“.

Kao nagradu za kreativnost i uspešnu promociju Politehničke škole, dobili su košarkaške, rukometne i odbojkaške lopte.

Mentori su bile prof. Stela Šarović i prof. Natalija Trbović Toljagić

Natalija Trbović Toljagić, profesor

ДАН ТОЛЕРАНЦИЈЕ У КОЛЕВЦИ

Одељење ТПА 1/5 дошло је на идеју да на Дан љубазности организује акцију за помоћ деци у Колевци. Идеју смо изнели на Ученичком парламенту и договорили се како да је реализујемо. Како бисмо деци Колевке показали знак пажње, ставили смо кутију за скупљање новца у школску кантину и рекли ђацима наше школе да, уколико су у могућности, донесу своју стару али очувану одећу, као и играчке. Након што је прошло недељу дана, од сакупљеног новца смо купили грицкалице, слаткише и нешто прибора за личну хигијену. Све смо то спаковали и припремили за децу Колевке. Скупили смо се испред школе 14. новембра, који је Дан толеранције, и кренули. Када смо стигли, деца из Колевке су нам приредила кратак програм. Када су завршили, са одушевљењем смо им поделили слаткише и ствари које смо им донели. Они су поклоне радо примили, са осмехом на лицу. После тога смо плесали уз музику и забављали се са њима, а затим су они нас почастили и били смо им веома захвални. Полако смо се поздрављали са њима и кренули ка својим кућама.

Волели бисмо да опет одемо у посету деци Колевке и измамимо им осмех на лице, као што су и они нама.

Мирела Лукачевић и Наташа Коломпар, ТПА 1/5

РУКСАК ПУН КУЛТУРЕ – БУБЊАРСКА РАДИОНИЦА

Бубњарска радионица у оквиру пројекта „Руксак пун културе“ у организацији Министарства културе Републике Хрватске, одржана је 28. новембра 2019. године, а држао ју је Бранко Трајков Трак, члан групе „Забрањено пушење“. Своје проблеме у виду депресије решавао је музиком.

Ушли смо у салу за физичко, где нас је чекао Бранко и одмах сели у круг. По његовом ставу и причи, видела сам да је другачији од свих нас и то ми се одмах свидело. Причао нам је о томе како је музика важна и како је она решење за све наше проблеме. Једну реченицу сам баш запамтила, а то је да смо ми музика. Након његове приче, прешли смо на инструменте. Прво нам је објаснио основе ритма и уопштено, музике, а касније смо прешли на музику тела и на звечке. По ритму који смо производили је закључио да

смо сувише нервозни, јер смо стално убрзавали. Што је време више одмицало, постајала сам све опуштенија, а то је био случај и са другима. У једном моменту нам је рекао да изаберемо један инструмент и да се вратимо на место да не правимо гужву. Стварали смо музику и сви смо били као једно. Мени је све време држао пажњу својом причом и својим необичним ставом. Док нам је показивао како свира на различитим инструментима, плесао је на неки јединствен начин, што се мени веома допало.

Закључила сам да у животу све можемо, само ако нешто довољно желимо и да никада не треба да се обазиремо на туђа мишљења. Бранко Трајков Трак је прави пример за то.

Милена Поповић ЛТ 2/1

ЛЕПОТА ЋЕ СПАСИТИ СВЕТ

Током јесени сам учествовала на конкурс у области уметничког стварања „Лепота ће спасити свет“ у организацији Фондације за омладинску културу и стваралаштво „Данило Киш“. Такмичари, млади од 15 до 30 година, могли су да шаљу радове у три различите категорије: кратак филм, музичка композиција и музичка интерпретација. Моја разредна, Бранка Јовичић, знајући да лепо певам, предложила ми је да се такмичим у трећој категорији - музичкој интерпретацији. Отпевала сам песму на енглеском језику. У питању је песма „Хепа“ коју у оригиналу изводи Фарел Вилијамс. Награђено је троје младих у све три категорије, а у категорији музичке интерпретације ја сам освојила прво место, што нисам очекивала. Поносна сам на себе и веома ми је драго што сам успела да се, у оштрој конкуренцији, пласирам на тако високо место и освојим вредну награду – ваучер за куповину техничке опреме.

NAGRADNI KONKURS
15.10.2019 - 15.11.2019.
"LEPOTA ĆE SPASITI SVET"

PÁLYÁZATI FELHÍVÁS
2019.10.15. - 2019.11.15.
"A SZÉPSÉG MEGMENTI A VILÁGOT"

Миљану Секулићу, ученику одељења ЛТ 4/13, на конкурс „Лепота ће спасити свет“, похваљен је рад у категорији кратког филма. Освојио је ваучер за куповину књига у „Лагуни“.

Мартина Том Кураљ ГФТ 2/8

ГОШЋА ИЗ АМЕРИКЕ

У четвртак, 12. септембра, Политехничку школу је посетила Џорџина Вело, градоначелница Саут Јуклида (Охајо, САД). Вело се одазвала позиву професора Жељка Гарића, и након што је обишла суботичку Синагогу, имала је прилику да види и њену макету у нашој школи. Ученици одељења ЛТ 3/11 (Петра Теодора Бабић, Ребека Кермеш, Илија Раде Мур) били су домаћини који су показали одлично знање енглеског језика, веома добру вештину комуникације, али и завидно знање о историји Суботице и Политехничке школе. Вело је упозната са начином функционисања школе и резултатима које постижу наши ученици, предат јој је пригодан поклон, а најважније је да су започети и преговори о академској сарадњи. Илија Раде Мур направио је кратку презентацију како би објаснио разлике у нашем и америчком образовном систему.

THE DIFFERENCE BETWEEN SERBIAN AND US SCHOOL SYSTEMS

There are quite a few differences between Serbian and US school systems.

The most obvious difference is the grading system - in Serbia we use grades one through five, one being the lowest. In the US, the letters are used to define the grade A through F, where F is the lowest. In the US students can most of the time make up a bad grade and can never fail a class, while in Serbia a student who ends up with a grade 1 has to take a summer exam in order to pass a class. If the student fails a summer grade retry, he has to repeat the whole grade level again, therefore failing behind his class.

The second main difference is the type of classes and optional classes. In Serbia elementary schools have physics, chemistry, biology, geography as separate classes, while in the US these classes first appear in High school. Also in the US

High school students can elect some classes (photography, band, orchestra, French).

The third difference is the types of High schools. In the US all High schools are general, while in Serbia High schools are specific to a certain field of study: medical, economics, arts.

The fourth difference is school schedules. In the US there are no shifts and in elementary schools the schedule of classes are the same every day. Also in the US, unless offered as elective in High school, there are no second language offerings.

These are some of the main difference between school systems of the US and Serbia, though there are quite a few more.

Ilija Rade Moore LT 3/11

IZLOŽBA SLIKA - KAMERA OBSCURA

У библиотеци на Палићу 16. децембра отворена је изложба ученика Политехничке школе. Изложени су радови професорке Јоване Релјић и njenih ученика из одељења GFD2/9, LTD 1/11 i LT 2/11. Ученици су на часовима фотографije правили kamere obskure kojima su fotografisali i izrađivali fotograme u mračnoj komori.

Jovana Buljovčić, GFD 2/9

„AZ ISKOLA ARRA VALÓ, HOGY AZ EMBER MEGTANULJON TANULNI, HOGY FELÉBREDJEN TUDÁSVÁGYA, MEGISMERJE A JÓL VÉGZETT MUNKA ÖRÖMÉT, MEGÍZLELJE AZ ALKOTÁS IZGALMÁT, ÉS MEGTALÁLJA A MUNKÁT, AMIT SZERETNI FOG.” (SZENT-GYÖRGYI ALBERT)

Kovács Laura. Jól érzem magam az új iskolában. Sokan vagyunk az osztályban. Azért választottam ezt a szakot, mert érdekel a grafika, a fotózás, és szeretek kreatív dolgokat alkotni.

Ujhelyi Levente. Tetszik az iskola, jók a tanárok. Jó az osztályközösség, nincsenek veszekedések.

Futó Melinda. Reggelente örömmel gondolok arra, hogy ebbe az iskolába járok, mivel itt minden tanár és dolgozó kedves a maga módján. A kedvenc pillanataim, mikor a folyosón összenézek az ismerős diákokkal, és egymásra mosolygunk. A mostani osztályomban nem érzem magam nagyon jól, de ettől függetlenül, sok osztálytársamhoz oda tudok menni egy jót beszélgetni!

Piri Boglárka. Nagyon örülök, hogy ebbe az iskolába iratkoztam. Kedvesek a tanárok. Örülök, hogy ilyen jó osztályba kerültem.

Garai Rita. Az új iskolám jó, szép hely. Remek a hangulat, kedvesek az emberek. Nagyon nagy iskola. A szakom (digitális grafikai webtervező technikus) is tetszik.

Lackó Rebeka. Eddig tetszik az új iskolám. Jó az osztályom, és már mindenkiel összebarátkoztam. Kedves, befogadó, jó közösség.

Zsizsik Koppány. Az első benyomásom az 1. osztályról jó. Az iskola épülete szép. Tartottam egy kicsit az újtól.

Farkas Asszúán. A Politechnikai Iskola webtervező szakára iratkoztam. A tanárok kedvesek.

Fodor Máté. Az első benyomásaim jók az iskoláról, az osztályközösségről. A tanárok még kicsit szokatlanok, de remélem, a későbbiekben hozzászokom.

Torma Bettina. Nekem eddig nagyon tetszik az iskola. Jó osztályba kerültem, és a tanárok is kedvesek. Nem bántam meg, hogy ezt a szakot választottam.

Madarász Martin. Az iskolával meg vagyok elégedve. A szak nagyon érdekel.

Toldi Márk. Jól érzem magam ezen a szakon, mert olyan osztálytársaim vannak, akikkel lehet viccelődni és jókat beszélgetni. Sokat kell tanulni, de ez nem veszi el a kedvemet az iskolától.

Knézi Martin. Szép az új iskolám. Csak sokat kell lépcsőzni az osztályunkig!

Bajári Roland. A mostani tapasztalataim alapján az első osztály elég nagy kihívásnak tűnik, főleg a matek, földi, kémia, de minden erőmmel azon leszek, hogy jól teljesítsek.

Bús Máté. Az első benyomásom az első osztályról az,

hogy az osztályközösség jó. Új barátokat szereztem, a tanárok kedvesek.

Horvát Dániel. Először szokatlan volt, hogy nem ismertem senkit. Nagyon jó, és nagyon tetszik az iskola.

Kanyó Natália. Nagyon jófejek az osztálytársak. A szaktantárgyak igazán érdekesek. Az egyetlen negatívum a sok lépcsőzés.

Vojnić Nikolett. Nem hiányolom az előző osztályomat, és ez már magáért beszél. Jól érzem magam, leszámítva néhány órán.

Erős Olivér. Szerintem jó szakot válsztottam. Az osztályközösségem szuper! Szerintem a középiskola kicsit könnyebb, mint az általános.

Pintér Patrik. Sokat várok el magamtól. Szeretném a legjobbat kihozni magamból ezen a szakon! Az új osztályközösségem nagyon jó, összetartó.

Polyákovity Szilvia. Örülök, hogy lehetőségem van a Politechnikai Iskolában tanulni. Minden barátságos, mindenki segítőkész.

Pásztor Teodóra. Tetszik a szak. Jók az osztálytársak. A szaktantárgyak a kedvenceim.

Nagy Ágota. Eddig tetszik az első osztály. A társaság is jó.

Huszká Diána. Nagyon örülök, hogy ide felvettek, mert nagyon jó az osztályközösség. A tanárok is egész jók, igaz, vannak szigorúbbak, de ott is igyekszem teljesíteni.

Rabata Ramóna. Számomra kellemes meglepetést okozott ez az iskola. Igazán jó hangulatban telnek az órák.

Albert Ivett. Minden új, kicsit furcsa, de tetszik. Az osztálytársaimat kedvelem, de néha mégsem. Már részben megszoktam a dolgokat. Semmi változást nem szeretnék. Jó így.

Lackó Réka. Érdekes, szokatlan, de igazából nagyon tetszik. Fura, hogy 29-en vagyunk az osztályban. Remélem, hogy sikeres leszek ezen a szakon!

Faragó Renáta. Nagyon tetszik az első osztály. Jó a társaság.

István Petra. Tetszik az első osztály. Szeretem az osztályom. Jók az osztálytársak.

A gondolatok, vélemények, benyomások egy csokorra állnak össze, egy tarka csokorra, mely tökéletességét a sokszínűség adja, erejét pedig az összetartozás.

Sok sikert, GFD1/8!

TAMO DA PUTUJEM

Predstavu *Tamo da putujem* u Bunjevačkom su kolu izveli učenici zagrebačke gimnazije „Vladimir Prelog“.

Već na samom početku ugodno sam se iznenadila talentom koji su nam mladi glumci i pjevači pokazali. Upravo izbor pjesama i ples najviše su mi se svidjeli.

U središtu je predstave dvoje mladih ljudi koji su se nakon sretnoga djetinjstva odlučili odseliti i okušati sreću u inozemstvu. Obitelj u kojoj su Mario i Ena odrastali živjela je prosječnim životom, ljeta provode na moru, a posjećuju i svoju rodbinu u Slavoniji. U svome rodnome gradu proživljaju tinejdžerske dane s ljubavnim usponima i padovima. U Enu se tako u diskoteci zaljubljuje Marijev prijatelj, no kada joj je pokušao prići, ona ga je odbila. Iste večeri i Mario se zaljubio u djevojku s kojom je kasnije otišao u Njemačku. Nakon

što je Mario otišao, Ena je također pokušala probati sreću u manekenskom poslu pa je otišla u Italiju. Nakon nekoliko godina dvoje je djece odraslo u poslovnom svijetu što je utjecalo i na njihove karaktere. Mario je počeo zanemarivati sve osim posla, dok je Ena upoznala i neke loše strane manekenskoga posla pa se odlučila vratiti roditeljima. Ubrzo u Marijevu životu dolazi i do problema na emotivnome planu, a spas vidi u povratku rodnome domu.

Povratkom djece roditelji su bili presretni. Ena je obnovila svoju vezu s Marijevim prijateljem i pronašla pravu ljubav, a Mario je shvatio da nije sve u novcu i okrenuo se pravim životnim vrijednostima.

Jovana Mandarić GFT 2/8

HUMANITARNI KONCERT

Humanitarni koncert na kom je nastupila grupa Maska, koju čine i bivši učenici naše škole, održan je u četvrtak, 19. novembra u punoj fiskulturnoj sali. Učenici naše škole pokazali su svoju humanost - sakupljali su novac, igračke i slatkiše kako bi obezbudili novogodišnje paketiće za decu sa Kosova i Metohije. Organizatori su bili Čongor Nađ i Stela Šarović, profesori naše škole.

Redakcija

VREDNI MAJSTORI NAŠE ŠKOLE

Učenici G i GI odeljenja naše škole, bili su veoma vredni u prvom polugodištu. Učestvovali su u akciji „Džaba ste švrljali“, organizovanoj na inicijativu Mesne zajednice „Centar III“, uz podršku Udruženja „Omladinski građanski parlament“, koju su, kao i prošle godine, podržali aktivisti Mesne zajednice „Centar I“ i lokalna Kancelarija za mlade i, zajedno sa više od 50 aktivista, uklonili brojne grafite. Naši đaci učestvovali su i u dekorisanju zidova Savremene galerije Subotica, kao i u uređivanju prostora u Malom Mešcu i Mladosti.

Redakcija

DRVO PRIJATELJSTVA

U toku Nedelje za zeleniju Vojvodinu, učenici odeljenja TPA 1/5 podržali su akciju očuvanja životne sredine u Gerontološkom klubu Centar 1, gde su zasadili i svoje prvo „drvo prijateljstva“.

Skupština Autonomne pokrajine Vojvodine, donela je Deklaraciju o zaštiti životne sredine u APV. U toku Nedelje za zeleniju Vojvodinu, Pokrajinski sekretarijat za urbanizam i zaštitu životne sredine, u saradnji sa JP Srbijašume i JP Vojvodinašume, dodelio je Gerontološkom centru Subotica 90 sadnica crnog bora i 10 sadnica katalpe.

Tamara Muić, profesor

СЕКЦИЈЕ

У нашој школи постоји велики број секција. Замисао уредништва Полиинфа је да се у овој рубрици представи њихов рад. Списак секција са терминима њиховог одржавања истакнут је у холу школе, а за све додатне информације увек можете питати свог одељењског старешину и предметне професоре.

ЕСПЕРАНТО

У нашој школи се есперанто секција организује од школске 2014/15. године. У оквиру ове ваннаставне активности ученици поред учења језика могу и да се укључе у међународне конкурсе и пројекте. До сада смо успешно учествовали на међународном двојезичном ликовном конкурс (Италија), конкурсима дизајна амблема светских конгреса наставника есперантиста, успоставили контакт са есперантском групом бразилске школе „Марупиара“ (Сао Паоло) и заједно са Друштвом за есперанто „Тибор Секељ“ организовали литерарни, ликовни и фото-конкурс под називом „Путевима Тибора Секеља“ за ученике основних и средњих школа општине Суботица.

Ево шта о свом сусрету са есперантом каже Валентина Мачковић, ученица ЛТД 1/11:

“За есперанто сам први пут чула 20. септембра 2019. на седамдесетпетогодишњици успона Тибора Секеља на Аконкагву. На обележавању овог догађаја сам читала одломак из његове књиге “Олуја над Аконкагвом” на хрватском језику.

На питање шта је заправо есперанто, добила сам одговор да је то међународни језик састављен од речи које су преузете из многих различитих језика.

Док се одломак читао на есперанту, могла сам разумети неке речи. Гледајући људе који су ме окруживали, приметила сам да су овај језик разумели много боље од мене.

Свакако бих хтела да научим есперанто, звучи као занимљив језик. Сазнала сам да за то имам прилику на секцији есперанта.”

Сви заинтересовани ученици могу да се обрате наставници Аранки Ласло.

БИОЛОШКО-ЕКОЛОШКА СЕКЦИЈА

Ученици Политехничке школе су у склопу рада биолошко-еколошке секције ангажовани у бројним активностима које подразумевају подизање еколошке свести у циљу очувања и заштите животне средине. Идеја водилца је оспособљавање ученика да препознају проблеме са којима се суочава светска популација, који су у вези са загађењем животне средине. Важно је да ученици препознају шта могу предузети како би побољшали стање живе и неживе природе. Тако се у нашој школи прикупљају чепови, лименке, папир и пластична амбалажа. Школа је у склопу општинског еколошког пројекта добила пресу лименки и пластичне амбалаже. На часовима биолошко-еколошке секције израђује се наставни материјал од рециклираних материјала. Неизоставни део ове приче је и компостирање, које се обавља у дворишту школе, на часовима секције за компостирање.

Лигија Влчек, професор

ЧУВАРИ ПРИРОДЕ

У оквиру секције «Чувари природе», 23. новембра је 25 ученика наше школе посетило Кикинду и Слано Копово. У Кикинди смо обишли Народни музеј, где смо, између осталог, погледали филм о Кики, чувеној женки мамута. Њен скелет је пронађен у околини града пре 23 године и чува се у музеју. Кикина реплика налази се у дворишту музеја. У центру града смо посматрали сове утине (Asio otus), по којима је Кикинда позната у свету.

Тридесетак километара од Кикинде налази се Слано Копово, један од 23 специјална резервата у Србији. То је прастари меандар реке Тисе, заправо плитко, слано речно језеро које се налази око пет километара од Новог Бечеја. Познато је по томе што се на њему окупља велики број ждралова. Ове јесени, због високих температура, језеро је остало без воде. То је била јединствена прилика да наши ученици ходају по дну језера. Осећај је заиста незабораван. Поздрав до нове авантуре!

Зоран Марковић, професор

МАЛО ДРУГАЧИЈИ ЧАСОВИ

Одељење GFD 2/9 на часовима српског језика и књижевности са професoricom Vedranom Pavić obradilo је Molijerovu komediju Tvrdica na malo drugačiji način. Dobri ljudi iz Ministarstva prosvete imaju svoje razloge zašto stavljaju lektire u školski plan i program, a jedan od tih razloga je i činjenica da većina dela koja se obrađuju ima univerzalnu vrednost, što znači da ono što naučimo, shvatimo i usvojimo čitajući neko književno delo, možemo da primenimo i u svakodnevnom životu. Mladi grafičari dobili su zadatak da Molijerovu komediju, koja je prerada starogrčke komedije, prebace iz klasicizma u savremeno doba. Ovo su njihovi radovi.

TVRDICA NA DRUŠVENIM MREŽAMA

DAN INTELIGENCIJE

Dan inteligencije 2019. naša škola obeležila је мало drugačijim aktivnostima na časovima:

kreativno zidanje - odeljenje AT 1/1,
 origami u nastavi - odeljenje GFT 1/10,
 3d puzzle - odeljenje AT 2/2,
 maštom kroz prostor - odeljenje AT 3/1,
 logički mozaik - odeljenje GFO 4/10.

SARADNIČKA NASTAVA

Odeljenje LT3/11 imalo је časove saradničke nastave, pa su lektiru Nečista krv obradili na časovima srpskog jezika i književnosti i psihologije. To im је pomoglo da likove i njihove postupke bolje razumeju. Časove su držale Natalija Trbović Toljagić i Aleksandra Radulović Zelenika.

U odeljenju GI 3/1 održani su časovi saradničke nastave iz fizike i građevinskih konstrukcija. Tema је bila proračun gubitaka toplote kroz višeslojne spoljašnje zidove građevinskog objekta. Učenici su znanja iz fizike praktično povezali sa građevinskim konstrukcijama i praktično primenili nova znanja. Časove su držale profesorice Dušanka Todić i Mira Tumbas.

HARPAGONOVA SLAVA

Harpagon - Dragan
Kleant - Vanja
Valer - Petko
Marijana - Katarina
Eliza - Lana
La Fleš - Slavoljub
Anselmo - Milutin

Dragan: direktor banke, škrt (štedi za kovčeg), okvirno 75 godina
Vanja: gaser, sluša Foxa (narkoman), troši na fuš gilje
Petko: šmeker, gospodski obučen, izlazi samo petkom
Lana: prelepa, zna da kuva, pere, pegla (3 u 1), voli vino
Katarina: gotičarka, pije Zaječarsko, ne posećuje slave iz verskih razloga, obožava Metaliku

Slavoljub: obožava slave, posti sredom i petkom, kršten, baštovan
Slava Sveti Jovan, ladno vreme (zima se u kosti uvukla)

- Dragan pravi posnu slavu

- Lana peče ribu (da pliva u ulju, jer riba mora da pliva)

- Sveća gori ko Ramštajnov koncert

Pop Ilija dolazi da svešta slavu. Za stolom se pregovara o ljubavi Vanje i Katarine. Dragan ne dozvoljava da mu se sin oženi gotičarkom. Draganu se potajno sviđaju gotičarke, odnosno Katarina. Milutin ustaje uz sto, poteže iz flaše i govori da је Kača njegova kći, a Petko njegov sin. Dragan се buni i gađa Milutina stolicom. Milutin vadi staru porodičnu fotografiju na kojoj је zajedno sa Katarinom i Petkom. Lana najavljuje da је trudna sa Petkom. Dragan iznosi prase i rakiju staru 35 godina. Milutin i Dragan nazdravljaju i svi srećno nastave sa slavljem.

“Džaba zlato i dukati, plaću nekad i bogati” - Baja Mali Knindža

TVRDICA U XXI VEKU

Tvrdica 21. veka

Sve је počelo našim dopisivanjem, a završilo се ogromnim razočaranjem. Misteriozan, ali sladak dečko mi је poslao zahev. Bila sam naivna i prihvatila ga. Usledile su poruke:

X:Čao.

J(ja):Čao.

X: Kako si?

J: Dobro, ti?

X: Sada sjajno.

J: Molim? Zašto?

X: osećam se prelepo zbog tako lepe devojke sa kojom se dopisujem.

Da је barem tu stalo. Nakon nekoliko nedelja dopisivanja, zaključila sam da је fin dečko. Odlučila sam da otkrijem tajnu veoma bliskoj prijateljici i kada је videla njegovu sliku, rekla је da ga zna iz viđenja. Živi nedaleko odavde. Sreća me је ispunila. Nakon mesec dana pitao me је da li možemo da се vidimo. Ozbiljno sam počela da razmišljam o tome. Razmišljala sam o rečima koje mi је uputila drugarica. Uporno ga је hvalila. Odlučila sam, videću se sa njim. Bila sam presrećna, ali me је tada na zemlju spustila misao da još ništa o ovome nisam rekla roditeljima.

Tada sam се setila da mi neće dozvoliti da ga vidim. Spremila sam се i smislila neku laž za roditelje koja је upalila i izašla iz kuće. Dogovor је bio da се nađemo u parku. Čekala sam i čekala, ali се niko nije pojavio. Sedela sam na klupi očajna i tada me је neko pomilovao po kosi i rekao: „Zdravo, dušice“. Okrenula sam се i zaprepastila.

J: Ko si ti?

X: Pa dogovorili smo се da се nađemo tu.

J: Skloni се od mene!

X: Zar ti се sada ne dopadam?- Uhvatio me је za zglob i privukao bliže sebi.

J: Ne!!!-iščupala sam се i pobegla bez osvrtnja.

Uletela sam u kuću i otrčala do sobe. Sklupčala sam се u krevet u i plakala. Prestravila sam се, kakav pedofil. Kroz glavu su mi prolazile sve njegove satke poruke, ali na kraju svega, videla sam samo starca koji се smeje.

MATURSKE EKSKURZIJE

Učenci odeljenja AT 4/2, TON 4/5 i LT 4/13 su boravili na maturskoj eskurziji od 25. do 29. septembra 2019. godine, u severnoj Italiji i tom prilikom posetili znamenitosti Vatikana, Firenze, Rima i Trsta. Učenci odeljenja G 3/2, D 3/7, TPA 4/4,

GFO 4/10, GFP 4/11 su boravili na maturskoj eskurziji od 26. do 30. septembra 2019. godine u Pragu i obišli znamenitosti Bratislave, Drezdena i Beča.

SAJAM KNJIGA I IZLOŽBA MARINE ABRAMOVIĆ

Nakon odlaska na Sajam knjiga u Beograd 25. oktobra, učenci naše škole imali su priliku da posete izložbu „Čistač“ naše poznate umetnice Marine Abramović. Dela ove umetnice, za čije je performanse čuo ceo svet, od 2017. putuju po gradovima Evrope, a u naš glavni grad stigle su u septembru ove godine. „Čistač“ predstavlja retrospektivu Marinine dugogodišnje umetničke karijere, počev od ranih, slikarskih radova iz 1960. do najkasnijih performansa iz 2017. godine. Njeni kontroverzni performansi neke posetioce izložbe ostavljaju u divljenju, a neke pak u šoku i gađenju. Evo kakvo mišljenje o izložbi imaju neki naši učenici:

„Kada sam došla na izložbu zatekla sam tačno ono što sam očekivala, ni manje, ni više. Par osoba sa kojima sam došla su izašli pri prvom slušanju performansa (kažem slušanju jer ih je nešto kočilo da uđu i vide). Bilo mi je drago što sam bila kvalitetno informisana o njenom radu i malo toga je moglo da me iznenadi. Na mene je veliki utisak ostavila rekonstrukcija performansa iz 1977. godine pod nazivom „Neprocenjive stvari“, kao i snimak performansa „Energija mirovanja“ iz 1980. godine. Smatram da je u velikoj meri uticala na umetnost i da

to još uvek radi. Kao što i sama kaže, za njen uspeh najveće je merilo broj mladih koji posećuju njenu izložbu. Mislim da je bila ispred svog vremena i sa svojim radom kao i sa načinom života.“ – Milena Radulović, LT 3/11

„Marina kao umetnik je poprilično kontroverzna u svojim izvedbama, po meni je dosta išla i ide u ekstrem. Njoj i jeste cilj da bude što provokativnija, jer je svesna da time skreće pažnju na sebe. Ona kao umetnik ima svoj stvaralački opus koji ima određenu poruku. U samim njenim izvođenjima vidim da se misticizam dosta provlači, ali u suštini, sve što ona pokazuje je ukazivanje na neke društvene probleme i njena dela često imaju istorijski i kulturni kontekst. Sve to nekako gradi nju kao umetnika, i tu više nije bitno ono šta ona radi, bitna je i ona sama kao centar njene umetnosti i stvaralaštva.“ – Aleksa Despotović, LT 4/13

„Pre odlaska na izložbu nisam puno istražila o Marininim delima, jedino sam znala za njenu reputaciju. Sam ulazak u galeriju je bio šok, svet performansa je bio potpuno nov za mene. Imala sam podeljeno mišljenje o njenoj izložbi, nisam baš bila sigurna šta da očekujem. Istina je da su neki samo zakoračili u galeriju pre nego što su izašli, nije Marina za sve. Ona je naša najpoznatija umetnica, svetski priznata i verujem da je kad neko sa naših prostora napravi udar na svetsku scenu već dovoljno retka stvar, ali Marina je uradila to i još više. Zainteresovala je omladinu za umetnost, i doprinela je napretku sadašnjeg umetničkog perioda. Nažalost, mnogi se ne slažu s ovim, i nazivaju je jeretikom, satanistom, antihristom i drugim pogrdnim imenima. Smatram da je pogrešno to što je ljudi osuđuju, bez toga da prethodno istraže šta ona zastupa i poruku koju želi da pošalje.“ - Petra T. Babić, LT 3/11

Ako želite i sami da iskusite brojne performanse ove umetnice, možete to uraditi do januara sledeće godine.

Staša Stantić GFD 2/9

SAJAM GRAFIMA U BEOGRADU

U četvrtak, 26. septembra 2019. godine, učenci odeljenja GFD 2/9, GFO 3/8 i GFP 3/9 Politehničke škole, u sklopu jednodnevne stručne eskurzije, posetili su štampariju Politika i sajam „Grafima“ u Beogradu.

U štampariji su se učenici upoznali sa mašinama najnovije tehnologije na kojima se osvetljava i razvija štamparska forma potrebna u daljem procesu štampe. Videli su kako se izvodi proces štampe dnevnih novina na engleskoj ofset rotacionoj mašini, a u pogonu za ekspediciju prikazan je proces uobličavanja ekspedicije i dorade dnevnih novina. Zatim su učenici imali prilike

da vide tabačne ofset mašine na kojima se štampaju luksuzni časopisi i magazini.

Učenici su zatim posetili Međunarodni sajam grafičke, papirne i kreativne industrije „Grafima“, na kojem se predstavilo 65 domaćih i 6 stranih izlagača. Na sajmu su prezentovana dostignuća mašinske industrije, sofisticirane napredne tehnologije, namenske informacione tehnologije, dizajnerski hardver i softver, kreativni-umetnički grafički žanrovi firmi iz zemlje i celog sveta.

Sanja Horak, profesor

POSETA SAJMU NAMEŠTAJA

Učenci odeljenja TON 2/5, D 2/7, D 3/7, AT2/1 i AT3/1 su u četvrtak, 7. novembra, posetili Međunarodni sajam nameštaja, opreme i unutrašnje dekoracije u Beogradu, gde su se upoznali sa mašinama i uređajima najnovije tehnologije u oblasti finalne obrade drveta, alatima i svom pratećom opremom, kao i najrazličitijim spektrom gotovih proizvoda drvne industrije, a zatim su u Muzeju Srpske pravoslavne crkve pogledali izložbu u čast jubileja, osamstogodišnjice crkvene samostalnosti.

STRUČNI IZLET U TEMIŠVAR

U okviru studijskog putovanja, učenci odeljenja pejzažne arhitekture TPA 1/5 i TPA 3/5, u četvrtak, 3. oktobra 2019. godine, uživali su u obilasku centralnih parkova Temišvara, posetivši rozarijum, Antonov park, Civilni park, kao i botaničku baštu.

Dijana Krtnić, profesor

PRVACI 2019/2020.

AT 1 11

GFP 1 9

LTD 1 11

G12

GFD 1 8

GFT 1 10

TPA 1 15

GT 1 3

FRUŠKOGORSKE BUBAMARE

Minijatura ekipa čuvane, po čestim tumananjima tamo-vamo, levo-desno, gore-dole po Srbiji, Politehničke škole, neobeshrabrena pokolebanošću onih koji su se pokolebali predstojećim radnim subotama isprepletanim mrmotovim ponedeljima, nadahnuta željom za rekreacijom, bliskošću i dobrim provodom, kao što

od vjkada i priliči politehničkom entitetu, predvođena neprikosnovenim kraljem vrhova i brežuljaka, stisnula se u komotno malom kombiju nesubotičkog porekla i zaputila put obližnje Fruške gore. Put na jug nije bio dug, pa nije bilo potrebe za usputnim zaustavljanjima, a relativno topao oktobarski dan osvežavan je većim količinama vode koja se točila u vozilu.

Prvo zaustavljanje, nadomak ishodišta putovanja - drevnog planinarskog doma Zmajevac, bilo je kod nekakvog čudnog kamenoloma gde se spajaju vazduh i kamen čineći da u takvoj simbiozi kamen pobeli, te je sasvim logično što je mesto dobilo naziv Srebro. U svakom slučaju, bilo je mnogo kamenja.

Planinarski dom Zmajevac se nalazi u istočnom delu Fruške gore, u blizini vidikovca Zmajevac na visini od 465000 milimetara. Nedaleko od doma je raskrsnica puteva Rakovac - Vrdnik i Iriški venac - Crveni čot. Vlasništvo je PSD Zmajevac iz Vrdnika. Dom ima prizemlje i potkrovlje sa 18 ležajeva, kuhinjom, trpezarijom, šerpama, loncima i... pravi centar okoline pogodne za sportove, turizam, sportski turizam, ekstremne sportove, ekstremni turizam i slično.

Raja se smestila, gucnula vodu na terasi objekta i, ostavljajući dobrovoljku koja se odrekla šetnje zbog pušačkih sklonosti i ekološke osvešćenosti o štetnosti bacanja pikavaca duž šumske staze u uslovima ekstremnog nedostatka kanti za smeće i obećala da će napraviti palačinke sa bakinim džemom od divljih jagoda, zaputila se u podužu šetnju stazama, podosta partizanskim, duž planine.

Sa obližnjeg vidikovca pukao je pogled na južne padine gore, a naročito je upečatljiva pojava Vrdničke kule kao dela nekadašnjeg utvrđenog grada Vrdnika, prvi put u istorijskim izvorima spomenutog 1315. godine.

Šetnja je trajala u opuštеноj atmosferi prekaljenih šetača-politehničara, malo asfaltom, malo stazom izbegavajući bogaze, u koloritu postletnjeg zelenila, sa ponešto cvetova i desetina posetilaca-roštiljača, odlično

Pogled na Ledinačko jezero

snabdevenih svim preduslovima za širenje smeća, između ostalog i pikavaca, i neobične invazije stvorenja koje su dobro informisane kolege nazvale kineskom osvetom, a neko je pomenao i tajno oružje CIA-e. Hiljade bubamara upadljivo različitih, po boji i karakteru, od onih na koje smo navikli kao na mila i krhka stvorenja koja treba paziti i maziti, moguće u osvetničkom prolazu na putu za Kinu, stuštilo se i okačilo na šetače znamenite škole u mahnitaj najezdi, grizući i ne birajući u koji deo odeće ili tela će se zavući. Mlataranjem rukama, nogama, kesama i koječime i pokrivanjem glava, Subotičani su se nekako izvukli i otrešli tananih krvožednih insekata, mada to nije kraj priče o ovim stvorenjima.

U daljoj šetnji, uz povremene napade gore pomenutih bubamarica, običeni su znameniti vrhovi Fruške Gore. Najpre, drugi po veličini, Pavlasov čot na visini od 531m, nazvan po Ignjatu Pavlasu, osnivaču prvog planinarskog društva u Vojvodini daleke 1924. godine, koji je česta tačka u planinarskim rutama i mesto okupljanja planinara. Stoga je označen malim spomenikom u obliku piramide, podignutim u pitomoj šumi nedaleko od staze, koji odaje počast čoveku čije ime nosi. Taman kada su neki pomislili da bi povratak bio sasvim zgodan, kralj je predložio, a ko bi kralju smeo da zameri, da se šetnja završi Crvenim čotom pa su, već pomalo iscrpljeni, šetači došetali do repetitora koji se nalazi na visini od 539 m i označava najvišu tačku planine. Zadržavanje u razgledanju nije bilo dugotrajno jer su stari „prijatelji iz Kine“ ovde imali svoj glavni štab i veoma ometali normalan pogled na ovu znamenitost.

Povratak u planinarski dom je bio pomalo stihijski jer su se ljudi razbili u dvojke, trojke, četvorke... Želeći da se

Vesela družina nakon planinarenja

dočepaju palačinka i ugase žeđ. Palačinke nisu bile od bakinog džema od divljih jagoda, ali su prijele uz velike količine osvežavajuće vode. Nova nevolja sa starim neprijateljem kojem se pridružio nezgodan saveznik, usledila je prilikom smeštanja u sobe kojima su ovladale bubamare i smrdibube, prodirući iz ventilacionih otvora, prozora i ostalih pukotina pa su uz, ponekad, teže reči i jadikovanje, radile krpe, ruke, a u najzaposedutijim sobama i usisivači, u akciji sveobuhvatne dezinfekcije u nameri mirnog sna posle večere.

Večera je dostigla slojevit atmosferu pomešanu zadovoljavanjem nagonskih potreba za utoljavanjem gladi i društvenim kontaktom razgovorom, galamom i fujkanjem pikado strelica iznad glava, jer su neki, u nedostatku istog kod kuće, poželeli da se okušaju u ovom sportu tik uz trpezu, a kulminaciju je strast doživela svirkom i pesmom, reklo bi se prekaljenog orkestra, ponajviše inspirisanog tekovinama Šekija Turkovića i Sinana Sakića, pa neki od subotičkih naivaca koji su hteli da se oprobaju mikrofonom, nisu imali šanse u ozbiljnijem pariranju čvrstoj ritam sekciji i školovanom glasu pomenutog iskusnog benda.

Posle vruće večeri, neophodnog odmora i racionalnog doručka, usledila je još jedna šetnja u kikiriki dimenzijama u odnosu na prethodni dan, osim što su se, uz asfalt i staze, malo više koristile i bogaze, dovodeći šetače strminama i solidarnom oprežnošću do prelepog vidikovca iznad jezera sličnog gorskom oku, koje se presijavalo pod sunčevim zracima, nagoveštavajući dubine i limitirano strme padine bivšeg kamenoloma. Ledinačko jezero je nastalo tokom

Invazija fruškogorskih bubamara

NATO bombardovanja Jugoslavije 1999. godine, kada su oštećene pumpe napuštenog kamenoloma „Srebro“ prestale da pumpaju vodu iz kamenoloma. Podzemne vode, kao i vode iz dve rečice, Lukinog sveca i Srebrnog potoka, počele su da pune kamenolom, čime je nastalo jezero prosečne dubine 15, a najveće 50 m.

Današnji status jezera je nejasan, jer je posle višegodišnjeg korišćenja za brčkanje odlučeno, uz veliki otpor Ledinčana i mnogih ljubitelja turizma, da se isuši uz davanje koncesija izvesnoj firmi za nastavak eksploatacije kamena, a situacija je takva da nema eksploatacije jer nije isušeno, a ne može ni da se brčka jer je firma i dalje vlasnik koncesija pa je ostao jedino prelepi poled sa njegovih litica koji je očarao i šetače znamenite škole.

Po ponovo ponešto stihijskom, povratku, u želji da se što pre dokopa sveže vode i gulaša od divlje svinje i srne, raja je kraj fruškogorskog izleta overila uspešnim ručkom srdačnog domaćina i osveženjem ponešto sporijeg, konobara te je, popunjena prelepim utiscima i ukusnom divljači, poželela doviđenja planinskom izletu, bubamarama i smrdibubama.

Povratak je uspešno krunisan posetom katakombama na Petrovaradinskoj tvrđavi, ali tamo nije bilo bubamara, pa je to priča za neku drugu priliku.

Georg Odri, profesor

PUT U TUVALU TEKUĆICOM ILI KAKO GOD

Decembar je besputan mesec. U decembru i sećanja na ovogodine putovanja sporije dolaze. April uz reku Težo ili juli u Andersenovom krilu? Septembar sa DDŽ Solomunom ili oktobar sa Klimtom? Nekome je nekad, u vreme kad su se imenovali meseci i dani, postalo dosadno od učestalosti odlazaka nekoga, nekome, negde i nekud, pa je odredio ovaj kotkućnim mesecom. Na sve strane sveta, samo se osvrćem kroz decembar i ponavljam u sebi, blago zakrenute glave, od severa prema jugu: Nanumea, Niutao, Nanumaga, Nui, Vaitupu, Nukufetau, Funafuti i Nukulaelau, Niulakita. (Devet zvezda, koliko i atola, na zastavi države Tuvalu. Država od 26 km². Nalazi se u Tihom okeanu u oblasti Polinezije. Glavni grad je Funafuti. 11.300 stanovnika prema popisu iz 2013. god. Polinežani čine 94%, a ostatak čine Mikronežani. Materinji jezik je tuvalužanski. Dugo se smatralo da Tuvalu nestaje, usled porasta nivoa mora izazvanog klimatskim promenama. Najnovijim istraživanjima australskog univerziteta Okland, utvrđeno je da se nivo mora, zapravo povećava dvostruko u odnosu na globalni prosek.)

Bihtamo. Od novembra 2018. do novembra 2019. (XV i XVI Književni festival (atola) zEtna).

U Senti. Ergo, putovanje poezijom. Pesnički. U dvojcu, sa Mari Falčik, poetesom iz Budimpešte.

Evo dokaza: **Rodoslov putnika vodom ili put za Tuvalu tekućicom** (poslednja strofa moje pesme) –

Izvor si. Klica si. Reka si. Jedno si. More si. Mnoštvo si. Okean si. Apejron si. Svavoda.

Domovina sećanja, iz rodoslova putnika, vodom kazujem, na (bez)vremenski okean,

litografski je zapis, zabeležen kao mrlja bez lica na fotografiji staroj koliko moje,

tvoje i sve naše postanje zemljom. Okean su i sve reči zakovane u limenju kutiji

već zaboravljenih želja, zakopanoj u senci ravničarskog oraha. Tamo sam, bojeći se,

a rastući, učila litografiju, ja, tačka od zemlje, stojeći na tački od kamena u mestu Pototo Point, na najvećem ostrvu planete. Tamo mi se prvi put odmotao pupčanik. I to je vodom na kamenu zapisano.

Mrva koju rodih, sad rasipa busen mene, praveći zapis na kraju kruga. Tako se sedam puta množimo, mi, tekućicom u orahovoj ljusci dotekli. Uvek iznova može početi svet, verujem, dočitavajući spis.

Poezijom se, zaista može putovati. Slično je sa iskustvom nedostajanja, ljudi i mesta kojima bismo se uvek i iznova vraćali kad ih jednom pronađemo. Tu ništa nije izmišljeno, samo je misao imala drugačije putokaze. Kao i svetlost svetionika koja se odbija o pramac broda, osvetljavajući novu putanju, dok mi zabacujemo sidro ne skidajući masku zaspalog svetioničara.

Poezija atola sa zEtna festivala će stati u knjigu. Tri pesnička dvojca u knjizi poezije. To će biti drugi dokaz o mogućnosti ove vrste bezviznog putovanja u Tuvalu.

A ako bih bila 1001. putnik ove neturističke, tropske zemlje, a to ne bi moglo da bude danas, ni u decembru, naučila bih tamo brzo da koračam. Prekoračala bih je za jedan dan. U tom danu ne bih pričala sa više od devet stanovnika. Pričanje usporava koračanje. Za svaki slučaj povelu bih jednog

Polinežanina sa sobom. On bi u povratku sa atola Nui poveo jednog Mikronežanina i onda priči nigde kraja... ni sporijem koračanju...

Besputni decembar je krivi što godoovski ponavljam ovaj dijalog (i ono u zagradi):

„Ja (izmišljeni Vladimir): *Onda idemo?*

Izmišljeni Estragon: *Idemo.*

(Ostaju u mestu.)“

Snežana Rončević, profesor

СВЕТ БЕЗ УМЕТНОСТИ

Сивило. На хиљаде и милионе истих људи. Све је једна велика мрља, вода сва мутна од температуре у којој пливамо. Немамо одређени циљ, лутамо, питамо се чему служимо, који је наш задатак. Наша тела су ту да би понела наше изгледе личности. Ко зна где наше душе путују... Речник који користимо је ограничен, фразе које говоримо се само понављају, осећамо се недоречено. Сви ми. Чак и они који имају неку искру у себи, не умеју да се изјасне. Папири су испред нас, али не знамо чему служе. Зашто нам је толико важно да се утопимо у масу? Чини ми се да више не умемо да распознамо које мишљење је у ствари наше и зашто је оно толико вредно. Више нас не занима зашто је небо плаво. Просто смо и небитни. Чак ни деца не умеју да нам улију наду, а она су наши спаситељи и спаситељи овог света. Оне исте папире ће рађе поцепати него се потрудити да виде шта то буде у њима. Признајем, лакше је заобићи него се суочавати са проблемима. Изгледа да је то тако у модерном свету. Док боје губе интензитет, док музика губи лепоту, док престајемо да тражимо нове начине да искажемо иста осећања и ми се полако губимо. Ни сами нисмо слутили којом брзином ћемо изгубити наше вредности, али то је наша истина, иако смо створени за боље од тога.

Ивана Матић ТОН 4/5

VRISAK U NOĆI

Iza velikih sjajnih srebrnih vrata leži zemljani puteljak koji vodi do jedne male drvene šupe. Skroman izgled ove šupe lako može zavarati čovjeka.

No, kada se kruta drvena vrata otvore, krik zahrđalih šarki nagovješta prizore nepojmljive ljudskom umu i neobjašnjive fizikalnim zakonima. Na stropu stare šupe tako se razlije pogled nebeskim svodom prekrivenim trilijunima zvijezda i zvjezdanih galaksija. U krajnjem kutu ove omalene šupe nalaze se ljestve koje se čine kilometrima daleko, a uzdižu se u beskonačnost. Ljestve vode k mračnoj dubini čije je dno najviša točka našeg planeta.

Silaskom niz ljestve, svaka se prečka osjeća kao udarac čekića koji ruje i razara psihu, kopa tražeći svoje mjesto poput parazita uništavajući supstancu kojom se kreće. Svaka je stepenica korak dalje od razuma, a bliže shizofrenom rastrojstvu koje sada otvara pogled na nepreglednu džunglu stepenica kojima su se spuštali prijašnji posjetitelji.

U dnu stepenica pod je prekriven leševima, tejljesima u kojima još tinja uspomena na negdašnji život. Glasovi koji vrište, ali ih nitko ne čuje. Zbor vriskova čiji se jezivi pjev u trenutku pretvara u tjeskobnu tišinu nijemih vrištanja.

Marko Konkolj, AT 4/2

3. nagrada na književnom natječaju „Gavran“

ЧЕКАЈУЋИ

Већ дуже време ходам, крећем се, чекајући да наиђе неко, нешто, да ме пронађе.

Али, бићу искрена, не знам шта чекам. Више нисам сигурна да ли ћу препознати особу коју чекам, нити се обрадовати томе нечему што ваљда наилази. Али морам да наставим да ходам даље, стрпљиво чекајући. Није баш да имам неки избор. Постоје само два избора, ићи даље, ишчекујући нешто што неће наићи, или стати ту где јесмо, завршити пут овде и не марили много да ли је неко икада наишао. Додуше, лакше је натерати себе да идем даље када знам чему се надам. Некада, више се не сећам ни када, знала сам и ја шта чекам. Чекала сам тебе. Чекала сам те на аутобуској станици, испред биоскопа, испред школе, а понекад сам чекала ствари са тобом. Чекали смо заједно аутобус, мада

ПРОНАЂИТЕ СЕБЕ

Када се пронађете отварају вам се разна врата

Свако бира свој пут

Када је пут ваш

Кидајте, еризите, ако треба газите

Не дајте да вас неко газу

Дошло је време када ни сами не знамо

Ко је вул, а ко овац

Чувајте се вукова

Али се, такође, чувајте оваца

Пронађите себе,

Тражите се у парку, у води,

У другим људима

У туђим очима

Дајте све јер

Само сте ви одговорни

Научите то,

Пронађите себе.

И.Б.

МОЈА ПРИЧА

Само у њеном сну се и појављујем. Кроз сан јој приказујем мој живот, од момента мог рођења до тренутка моје смрти.

Ја сам њен деда. Додуше, нисмо се ни упознали. Кад је била млађа, знала је како изгледам само због мојих слика по кући. Рођен сам 9. марта 1938. године у бившој Југославији. Током свог живота бавио сам се пољопривредом, био сам возач трактора. Живео сам у Таванкуту. Моја прва и последња жена била је Габријела, која је живела у истом селу. Упознали смо се, како ми то називамо, на балу. Након пар виђања и заједничког плеса, наши родитељи су одлучили да се венчамо. Она је тада имала шеснаест година, а ја двадесет три. Разлика између нас била је седам година. Нисмо се одмах венчали, прво смо хтели да видимо да ли ћемо функционисати. Са седамнаест година је затруднела, и са осамнаест родила наше прво дете, Милицу. Те године смо се и венчали. Габријела је била домаћица, нисам јој дозволио да ради, односно да зарађује. Сматрао сам да мушка особа треба да доноси новац кући. Након три године дошла је на свет Марија, наша друга ћерка. Обе су више личиле на своју маму. Имали смо кућу са великим двориштем. Мој живот је генерално био монотон. Посао ми је углавном трајао од седам до осам сати дневно, кад бих се вратио кући са посла, ручао бих и правац у кревет. Наша трећа ћерка Мирјана рођена је шест година након Маријиног рођења. Желео сам мушко дете. Наравно, волео сам их све три, али то је била моја жеља. На крају ми се жеља и испунила брже него што сам мислио. Добио сам Ивицу, моје последње дете и дете које ме је најмање познавало. Нисам уопште био романтичан. Последњи поклон који сам даровао својој жени била је жица за сушење веша, отерала ме је. Отишао сам да купим прави поклон за њу и за моје ћерке. После ми је било драго што је тако реаговала.

Умро сам 13. септембра 1983. године испред куће, на кућном прагу. Задесио ме је срчани удар. Криво ми је, оставио сам самохрану мајку са четворо деце. Драго ми је што су успели да изграју један јако тежак период живота и поносан сам на њих.

Мартина Том Кураљ ГФТ 2/8

Ивана Војнић Тунић ЛТ 4/13

A PRÁGAI KIRÁNDULÁS

Már az indulásom zűrés volt, ugyanis az ébresztőórám nem szólt, és 20 perccel később keltem fel, nagyon kellett sietni. A szüleim vittek be a városba, és útközben a rendőrök megbüntettek, mert 50 helyett 57-tel mentünk, szóval elég jól kezdődött... Végül odaértünk. Beraktuk a bőröndöket, és beültünk a buszba. Tudtuk, nagyon hosszú út áll előttünk!

Magyarországon csak egyszer álltunk meg. Jó volt a hangulat, és észre se vettük, hogy már átértünk a szlovák határon, és elég gyorsan oda is értünk Pozsonyba. Az idegenvezető nagyon gyorsan elmondta a látnivalókat, és már kaptunk is egy kis szabadidőt, egy órát, és ennyi pont elég is volt, hogy szétnézessünk.

Állítólag késésben voltunk, szóval siettünk, és megint csak egy helyen álltunk meg, pedig kb. 4 óra út volt, és még az is közbejött, hogy valami szerencsétlenség történt az autópályán. Nyolc körül végül odaértünk Prágába, a szálláshelyünkre! Ettünk, kipakoltunk. Szobatársaim eldöntötték, hogy ők már első nap bulizni akarnak, szóval elmentek keresni egy boltot, amely 5 percre volt a hoteltől, ők ezt az 5 percet kb. 1 óra alatt járták meg, és többször is eltévedtek, aznap este olyan 3 körül fekvődtünk le aludni.

Korán kellett kelni. Reggeliztünk, és 9-kor már indultunk is Prága központjába. Az idegenvezető szokásosan elhadarta a látnivalókat, ezután kaptunk 6 óra szabadidőt. Nem értettem, minek ennyi szabadidő, hisz alig ismerjük a várost. Mi elmentünk venni szuvenírt, és a többi időt végigültük vagy sétáltunk. Mikor végre letelt a szabadidő, mehettünk haza, én igazából legtöbbször kint voltam a lépcsőnél a többiekkel, jó volt a társaság nagyon, aznap már 1-kor aludtam. Egyébként olyan hangosak voltunk, hogy Tekenyes tanár úr sokszor benézett hozzánk...

Másnap már 6-kor kellett kelni, mert mentünk Németországba, Drezdába. Itt egy kicsivel több időt töltött velünk az idegenvezető. Elég sok, szép látnivaló volt. Aznap is kaptunk 4-5 óra szabadidőt, elmentünk a plázába, és ezután átmentünk egy hídon, és leültünk a partra. Nagyon szép volt és nyugodt, gyorsan el is telt az a pár óra, szóval mehettünk is vissza a hotelbe. Én igazából a vacsorával annyira nem voltam megelégedve. Azt hittem, több lesz a választék meg a mennyiség.

Következő nap megint Prágába mentünk, de most a város másik felét látogattuk meg. Megnéztük a katedrális, amely nekem az egyik kedvenc épületem lett az eddig látottak közül. Óriási volt és kidolgozott. Ismét kaptunk 6 órányi szabadidőt. Már kezdtem unni! Már nem tudtunk mit csinálni, annyiból állt, hogy elmentünk a szüleinknek prágai sörét venni és ettünk. Ezután csak végigültük azt a pár órát. Én még elmentem venni egy könyvet Stephen Kingtől, az AZ-t angolul. Miután véget ért a szabadidő, mentünk a hotelbe. Azt hiszem, ez volt az egyetlen nap, amikor normálisnak mondható vacsora volt.

Végül eljött az utolsó nap, nagyon korán kellett kelni. Megindultunk reggeli után Bécsbe. Amikor odaértünk, egy hatalmas kertenél álltunk meg, kár, hogy nem lehetett bemenni, mert siettünk. Ellátogattunk a központba, amely nagyon szép volt, itt alig 1 óra szabadidő volt, szóval választani kellett, vagy az évés, vagy a múzeum, mi nagyon gyorsan körbejártuk a múzeumot, és elmentünk enni. A többség sokat késett, de végre elindultunk.

Este tíz óra körül értünk haza, nagyon fáradt volt már mindenki, de összességében nagyon szép volt, bár sajnálom, hogy nem láttunk még több látványosságot.

Farkas Mirabella GFO 4/10

MY BIOGRAPHY

My name is Phillip, I'm sixteen years old and I live in Palic. My story is not that interesting, but at the end everybody has their own opinions about my life. I'm born in Libya, capital city Tripoli on 7th August 2003. As a country located at north of Africa, we lived in a Mediterranean climate which is really refreshing. Many are asking: "Phillip, why exactly Libya?", so I tell them that the main reason why I was born there is because my parents found a good job.

When I turned four and a half years old, my parents decided to sign me in a Philippine Community School instead of a kindergarten. We did not play with toys, went outside for a walk with a teacher or sing children songs; instead we were studying enough to be prepared for our journey in primary school. I was a good student and all, but my behavior was too hyperactive, so I needed to calm down a bit. After three and a half years, it was time to enter a more serious school. In a couple of months I changed 3 schools because the atmosphere was not that friendly, I stayed for one week in every school but I had to find a normal school for my education type. After some time, I have found a normal school called "International Irish primary School" and, as you may have already guessed, everything was in English. I was an excellent student, it was easy to study there and people were polite.

Enough about education. Let me mention the food that is cooked in Libya. There are 3 kitchen traditions combined together which are Moroccan, Libyan and Italian kitchen all together. Traditional meals like Couscous and Bazin are the most common dishes you will taste. Their food is very spicy but also very delicious. Their black tea is also tasty and it's simple to prepare. All you need is an ordinary green tea and a lot of sugar, mix it all together and boil for a long time. The olive oil is important ingredient in Libya, without it the meals can't be prepared, so if you ever travel to this country then you will have a view of enormous fields of olive trees.

Living was great until 2014, when a small misunderstanding have happened in the government and citizens began going berserk and after some time Libya went unstable and riots started ruling the streets. A civil war has started and the situation was critical. My parents and I luckily escaped on time and we went to Serbia. I went to school on Palic and it was a bit difficult for me to get along since I was in a different culture. I got used to Serbia after a bit of time and, as a country I like it. After 8th grade in primary school I went to Grammar School in Subotica and after one year I decided to go to Polytechnic, since it's more interesting and easier to understand.

Filip Lazarević GFT 2/8

BITI I NE BITI MOG ŽIVOTA

Volela bih da sve ono što ja smatram ne toliko bitnim, važi i za ljude oko mene.

Nisam neko ko se trudi da vodi savršen život, a kamoli da udovoljava drugima. Radim ono što mene čini srećnom i ispunjenom. Međutim, mama mi je uvek govorila da moram da obratim pažnju na to kako me svet vidi, govorila mi kako su određene stvari bitne za reputaciju. Ljudima život prođe pred očima zbog takvih stvari. Ukoliko nemaš smisao za dizajn kuće, ukoliko ne voliš da je svaki mesec preuređuješ u nešto novo, zašto onda to radiš? Da bi drugi videli da možeš? Odrasla sam u sredini u kojoj ljudi gledaju ko će da napravi najveću svadbau, da kupi veći auto, uda čerku za nekog bogatog kompleksaša. Ljudi zaboravljaju šta su prave biti života. Ljudi više ne rade ono što ih čini srećnim. Toliko lažnih života, toliko lažnog uspeha, toliko nepotrebne ne biti u našim životima.

Prava bit, bar po mom mišljenju, razmišljati je svojom glavom i učiniti sebe srećnim. U suprotnom, čemu živeti?

Marija Erceg, TON 4/5

PISMO

Negde daleko u 2030. godini...

Drago moje ja, Sećaš li se kada su nam govorili kako ćemo sa godinama naučiti da komuniciramo sa drugima i započinjemo konverzaciju? Da, pa... prilično sam sigurna da to nije istina, bar ne u našem slučaju. Kao što vidiš, i dalje ne znam da započnem razgovor.

Moraću da te razočaram i kažem ti da smo i dalje ona čudna osoba koja smo bile i pre, ako ne i čudnija. Ako ćemo iskreno, meni je drago zbog toga i savetujem ti da se ni zbog čega ne odričeš svoje ličnosti, svog ja, našeg pravog ja. Ako do sada nisi, veruj mi, ubrzo ćeš otkriti zašto. Upoznaćeš ljude koji će ti kasnije biti poput porodice, to će biti jedna od najboljih stvari koja nam se ikad desila. Samo budi oprezna i nemoj da ponoviš moju grešku, koja je mogla veoma skupo da nas košta. Učini mi uslugu i nemoj da se distanciraš od onih koje voliš, nemoj da ih guraš od sebe. Znam da to sada izgleda kao prava stvar, ali nije – na taj način ih samo povređuješ, ali to nije ni blizu onome koliko time povređuješ sebe. Znam da ovo ne zvuči baš najbolje, ali potrebni su nam. Znam koliko ti je sada teško i koliko loše sve izgleda, ali molim te, ne odustaj. Na kraju će sve doći na svoje mesto, sve će biti u redu. Ovo je možda najčudnije pismo koje je ikad napisano, ali seti se, ipak smo mi ona čudna i luda osoba u grupi. Mogu ti reći da te čeka dosta teških trenutaka, ali ne odustaj. Kad god pomisliš da bi trebalo da odustaneš, samo se seti – tu smo, uspele smo i ljudi koje volimo su pored nas.

Postoji toliko stvari koje želim da ti kažem, ali ne želim da ti kvarim avanturu. Uživaj u životu i uči na greškama, ne boj ih se, zahvaljujući njima smo uspele stići do cilja. Neka ti greške budu motivacija. Vidimo se na kraju puta!

Tvoje pravo ja.

Sermina Jahiri GFD 2/9

ЈЕДАН ШКОЛСКИ ДАН ШТРЕБЕРКЕ

Дан ми почиње баш као и осталој деци. Будим се у 5:30 како бих све стигла да урадим пре школе, облачим ширу мајицу како се не би приметили да сам набацила који килограм, покривам шминком ону бубуљицу што ми је јуче изашла на образу, обувам се и крећем у школу.

У аутобусу је све нормално, слушам музику која долази из мојих слушалица, јер ујутру не волим да разговарам са било ким. После 15 минута стижем у школу и надам се да нема много људи, МРЗИМ ГУЖВУ! Пењем се до другог спрата и седам на клупу пред учионицом у којој ћу за мало мање од 25 минута имати час. Вадим књигу из торбе и чујем кораке и смех који допиру са степеништа. Брже-боље крећем да читам како бих избегла сваки вид дужег необавезног разговора, изговарам само "добро јутро" када приђу девојке из мог разреда. Полако пристижу и остале са успутним коментарима, тихим да их једва и чујеш: "И онда је она мени рекла..."; а то је обукла синоћ...", све им се своди на оговарање других. И тако почиње први час.

Пошто на први час "насилник" није дошао, могу мало да се опустим. Већ на другом падају коментари на моје одговоре на питања професора, попут саркастично изговореног: "Наравно да она то зна, она је јако паметна", или класичног: "Ма ћути, глупа си, не лупетај". Полако падају увреде. После можда буде још пар увредљивих речи, оговарања на ходнику када прођем или нечег сличног. Добро је да ме барем данас нису гађали кредом или стављали моје слике на Инстаграм.

Конечно дође тај задњи час, чекам последње звоно и журим да изађем из школе, улазим у аутобус који сам чекала пола сата са слушалицама у ушима.

Улазим и конечно сам поново опуштена, јер је и овај дан у школи готов. Враћам се кући и знам да ће се сутра све ово дешавати поново.

аутор познат редакцији

КАД БИ ЗИДОВИ ПРИЧАЛИ

Наш град је пун прелепе архитектуре, али зграда са, по мом мишљењу, најинтересантијом историјом, јесте Жута кућа. Она се налази на ћошку Штросмајерове и Максима Горког.

Грађевина аустријске сецесије је данас Учитељски факултет на мађарском језику, а некад је била штедионица. Додуше, када би зидови причали, свашта би испричали. Ту зграду архитекте Титуса Мачковића 1941. године мађарска окупациона противобавештајна служба претвара у мучилиште и затвор.

"Властите чарапе ми набише у уста, а онда ми један жбир заседне на стомак. Скочио је, а онда се подижући ноге у вис, свом својом тежином сручио на мој стомак. Други ме је пендреком тукао по табанима. После табана прешли су на обраду полних органа. Ломили су, стезали, гњечили... док нисам изгубио свест. Пошто су ме овестили водом, натерали су ме да трчим по влажном бетонском поду, како би ми се натекле ноге охладиле. Трпео сам ужасне болове. Слична судбина је задесила и остале. Лица затвореника била су изобличена, кроз врата су допирали неартикулисани гласови..." - овај ужас је преживео и Ђула Лукач, који је сведочио о својој и судбини својих другова који су већином после тортуре послати на вешала. Пре те окупације Жута кућа је била штедионица, јер је својим импозантним изгледом требало да улива поверење клијентима, али кад се врата пакла отворе, никада се не могу потпуно затворити. До деведесетих она је административна зграда, али су се тад врата врата пакла опет одшкринула - десило се убиство. На суђењу је утврђено да су Слађан Огненовски и Владимир Плавшић малолетног Дарка Варгу на превару одвели у Жуту кућу, гдр

је Огненовски и станао. Малолетник је наводно желео да купи оружје па је одведен у подрум ради «показивања робе». Уместо оружја, млади Варга је добио нападе ножем и шрафцигером. Нането му је више десетина удараца по телу, а девет само по глави. Оптуђени су сакрили тело у подруму, и узели 12000 немачких марака и златни ланчић. Годинама су тражили Дарка и његов нестанак је вођен као «неразјашњен случај». Убице су за то време мирно живеле у Суботици, али када је најављена реконструкција зграде ради усељења Учитељског факултета, убице су се уплашиле да ће тело бити пронађено. Полиција је по дојави дошла на место злочина и затекла Огненовског како излази из подрума са две кесе у којима су се налазили остаци тела несрећног Дарка. Убице су осуђене на по 15 година затвора.

Знамо шта се досад дешавало у том «храму пакла», али не и шта ће бити. Данас ту зграду користи Учитељски факултет на мађарском наставном језику. Због старости зграде и структурних изазова, унутрашњост се морала реновирати, тј. реконструисати. Уграђен је нови бетонски скелет и нова конструкција крова, што је било изузетно изазовно јер се спољашњост зграде није смела дирати због изгледа града.

Ми често мислимо да знамо свој град као свој џеп, тј. зграде поред којих пролазимо, али се и често преваримо. Многе зграде, као и Жута кућа, имају своју историју коју ретко ко зна, али је изузетно интересантна. Да могу да снимам филм о томе шта су зидови ове зграде преживели, мислим да је жанр филма очигледан. Само замислите шта још могу да нам испричају зидови зграда у нашој близини.

Дино Авдић АТ 4/2

EUFORIJA

U samo 8 epizoda, ova serija je uspjela da dotakne srca ljudi širom sveta. Ovo je jedan emocionalni rolerkoster koji vrlo detaljno opisuje svet mladih osoba i razne životne situacije. Serija je veoma teška i ne preporučuje se osobama koje su u težim emocionalnim situacijama. Ideja Sema Levinsona (kreatora) je "osećiti nešto", što je svakako uspeo da postigne u mom slučaju. Glavni lik i narator je Ru (Zendaya), sedamnaestogodišnjakinja koja se predozirala i pokušava da živi normalnije. Teško je ne povezati se sa njom i ne zavoleti je. U seriji se nameću razne teme - od intimnih momenata, preko društvenih mreža i toksičnih odnosa, seksualne opredeljenosti, ljubavi i prijateljstva, porodičnih odnosa, do konzumiranja i nabavljanja opojnih sredstva. U stvaranju je pristupljeno sa velikom dozom zrelosti i razumevanja prema svakom liku i svakoj situaciji. Pored izvanredne glumačke i rediteljske ekipe, veliku zaslugu treba prepisati i scenografima i snimateljima, kao i šminkerima. Kadrovima je posvećena velika pažnja, a šminkom su izražene emocije i stavovi likova. Ponekad ih je teško razumeti, ali nije nam ništa lakše da razumemo osobe iz svog okruženja. Serija je potpuno autentična i garantujem da ništa poput ovoga niste videli. Po mom mišljenju, vredi je pogledati.

Ivana Matić TON 4/5

"DARKNET"

Džejmi Bartlet
-U DIGITALNOM PODZEMLJU-

Knjiga Darknet vodi nas duboko u digitalno podzemlje i pruža nam izuzetan uvid u internet kakav ne poznajemo.

Džejmi Bartlet prelazi sa one strane ekrana i iz digitalnog mraka izvači hakere, dilere drogom, trolove, kam-devojke, političke ekstremiste i daje ljudsko lice onima koji imaju mnogo razloga da budu anonimni.

Darknet je prosvetljujuće i živopisno istraživanje interneta i njegovih najinovativnijih i najbizarnijih supkultura, ono se prostire od popularnih društvenih mreža i tajnih grupa na Fejsbuku do kriptovanih delova mreže Tor i najzabačenijih odaja Deep Web.

To je svet koji se često pominje u medijskim izveštajima, ali je ipak nedovoljno poznat. Taj svet je gotovo neistražen i nama bliži nego što mislimo. Svet bitkoina i Silk rouda, terorista i pornografije, e to je Darknet.

Po mom mišljenju, ovu knjigu i knjige poput ove treba pročitati jer je u vremenu u kom živimo jako bitno znati šta se zapravo krije tamo gde mi postavljamo lične podatke o sebi, i moramo biti upoznati sa tim koliko je zapravo opasno koristiti se internetom. Treba znati šta se dešava oko nas i naučiti da loše stvari poput navedenih u ovoj fantastičnoj, vrlo realnoj knjizi, u širokom luku izbegavamo jer i nama, kao i drugima, mogu naneti zlo.

Dragaš Milica TON 4/5

ДРУШТВО МРТВИХ ПЕСНИКА

Овај филм из давне 1989. године приказује менталитет друштва шездесетих година прошлог века, и колико се оно разликује од данашњег.

Прича се своди на начин рада једног професора, који подразумева учење ученика животним лекцијама и подстицање самосталног размишљања, које води до одлуке једног његовог ученика да следи своју страст – глуму. Професор енглеске књижевности Џон Китинг и ученик Нил Пери као главни ликови, представљају слику моралних вредности које се у данашњем времену прихватају без икаквих питања, али показују и строгост и крутост тадашњег времена, која нас можда опет чека у будућности. Док је Нил откривао своју жељу за глумом, његов отац је за њега планирао медицину, сматрајући да је глума узалудно трошење његовог потенцијала. Након емотивно болне сцене самоубиства главног лика, прави карактери осталих ликова излазе на површину. Професора Китинга управа шкколе сматра кривим за самоубиство и добија отказ. Остатак филма приказује привидно срећан крај – ученици се противе школи и подржавају оно у шта верују, али крај такође приказује и беспомоћност људи без гласа, нехуманост људи са ауторитетом и последице конформизма. Филм је добио оскара за најбољи сценарио.

Овај филм бих препоручио јер нам даје увид у некадашњи живот и школовање и показује нам како је некад изгледало друштво кроз односе родитеља и деце, као и односе професора и ученика.

Марко Конкољ AT 4/2

Филм бих препоручила јер је поучан и можемо видети како су људи живели пре и упоредити то са данашњим животима. Такође, можемо видети колико више избора ми данас имамо и како нам је допуштено да одлучујемо о својим поступцима и будућем животу.

Дуња Кашић AT 4/2

Поука овог филма је да увек постоји више начина да се реши проблем и да смрт није одговор. Такође, живот је превише кратак да би се поштовала сва правила и најважније, сваки се дан треба искористити.

Цецилија Сударевић AT 4/2

О ЛЕПОТИ И INSTAGRAMU

Lepota je u oku posmatrača, a ako je internet "oko", skoro je nemoguće dosegnuti današnje standarde. Pre nego što krenemo dublje u ovu temu, potrebno je zapitati se da li uopšte znamo šta je "lepota". Ona je uvek bila određena društvom. U Egiptu, na primer, su svi brijali glave i nosili perike, kao i enormnu količinu ajlajnera; u Grčkoj je vrlo popularno bilo imati spojene obrve i blanšovane lokne; u Japanu bi muškarci puštali kosu do polovine leđa, a žene čak i do poda; u Italiji je plava kosa bila pravi hit, a u Francuskoj štikle - za žene i muškarce... Najviše promena nam je doneo 20. vek. Na skoro svakih deset godina bi se utvrdio novi standard, došla nova moda, koju su svi pratili u stopu, a potom je na scenu stupio internet. Kao mesto na kojem ćemo sebe predstaviti u najboljem svetlu, biramo Instagram. To je mesto na kojem

možemo da nađemo neku društvenu grupu u kojoj se pronalazimo, možemo naići na mnogo osoba ili stranica koje će nam pomoći da izgradimo naše samopouzdanje. S druge strane, Instagram može da utiče i drugačije na nas. Da bismo se osećali idealno i prihvaćeno u društvu, ispunjavamo zahteve drugih, delimo intimne trenutke svog života sa potpunim strancima i brojimo lajkove. Kada otvorimo poznatu aplikaciju, gledamo u niz istih oblika fotografija sa sličnim izrazima lica. Pokušavamo da budemo savršeni u izgledu, iako znamo da je to nemoguće. Neophodno je da se setimo da cenimo sebe i da ne potpadamo lako pod tuđi uticaj. Sa nadom da će se ponašati bolje, zabrinuti smo za sledeće generacije. Šta nas to čeka i da li standardi ikako mogu da budu viši?

Nina Stoparić i Ivana Matić, TON 4/5

WITCHER 3: WILD HUNT

U svetu konstantne i preterane monetizacije filmova, bajki, kulturnih figura, događaja, stripova i igrice, CD Projekt Redov Witcher 3: Wild hunt je dijamant među ugljem, koji se ističe kao jedna od najuspešnijih "mejnstrim" igrice ikada stvorenih. Naravno, većina ljudi koji prate ovu scenu (a često čak i ostale koje ne interesuje) su svesni ove činjenice, ali ovde sam da vam dočaram zašto je ovo majstorsko delo još značajnije nego što većina zna.

Od svih medija kojim izražavamo naša osećanja, misli, ideje i perspektive umetnosti, igrice se ubrajaju u jedan od najznačajnijih vidova ekspresije koje postoje. Nijedan drugi medij nema sirov potencijal da izrazi viziju nekog režisera, pisca ili slikara kao igrice. Jedino u igrici posmatrač dobija volan i pušten je da doživi sve što ona ima da ponudi. Ključna reč je doživiti!

Postoje drugi vidovi umetnosti koji donekle daju posmatraču pravo uticaja i dodira, ali igrice su to uzdige na viši nivo. Witcher 3: Wild hunt nije izuzetak. On danas predstavlja neuništiv, zlatan simbol pismenog, tehničkog i digitalnog dizajna. Pre nego što nastavim, moram da vas upozorim - nisam završio igricu. Moja zapažanja proistekla su nakon 50+ sati igranja, raznih mišljenja poštenih "gejm rivjuera" i sopstvenog znanja istorije igrice (bio sam onaj gejming metalac mizantrop u osnovnoj školi, imao sam puno vremena da proučavam igrice koje sam igrao).

Witcher 3: Wild hunt je nastavak priče glavnog heroja iz prethodna dva poglavlja, Geralta iz Rivije. Počinje Galtovim snom o vremenu kada je obučavao svoju ćerku Siri, u vreme dok je ona bila devojčica. Na njegovu žalost, budi se suočen sa surovom realnošću u kojoj Siri više nema.

Ne brinite se, nije mrtva, iako za njom traga drevna i kobna

opasnost koja preti da je ubije ili, ne daj Bože, otme i nikad ne vrati. Ova opasnost se zove "Divlji lov" (eng. the Wild hunt) i traži Siri, jer ona u sebi nosi moći da promeni ceo svet, bilo na dobro ili zlo. Siri beži od njega već dugo, a on neće stati dok je ne pronađe i ne otme za samog sebe.

Geraltova cilj tokom ovog poglavlja jeste da je pronađe i spasi. Uz pomoć svog instinkta, harizme, smrtonosne veštine sa mačem i dalekih prijatelja, on kreće u pohod.

Svet koji ga čeka je zelen, nežan i OGROMAN, ali je isto tako i krvav, zloban i nemilosrdan. Sam univerzum Witchera je inspirisan knjigama Andžeya Sapkovskog, koje nose zajednički naziv Hronika o vešcu (eng. witcher - veštac). To je svet čija zemlja je zalivena krvlju, izgažena kopitima konja koji jure ka ratu i čije drveće, životinje i ljudi umeju da budu strašniji nego monstri koji tamo vrebaju svoju sledeću žrtvu.

Jesam li pomenuo da pola ove igrice čine monstri? To me dovodi do sledećeg dela, objašnjenja zašto apokalipsa vlada ovim svetom.

Pre nego što sama avantura počne, čeka vas prolog u stilu stripa, u kom jedan starac pripoveda kako je sve krenulo po zlu. Materijalni svet, taj u kome vi živite, sudario se sa svetom čudovista. U tom momentu je nastala magija, sa kojom je svet dalje tonuo u provaliju.

Kako su zle sile stigle, tako su i Witcheri došli. Oni su bili među prvima koji su uzeli oružje u ruke i počeli da love abominacije (čudovišta, demone, zle duhove...) koje su napadale iz drugog sveta. Osnovni su škole, u kojoj su, kroz generacije, trenirali decu da jednog dana postanu Witcheri. Proces kojim oni to dostižu je mukotrpan i (ponekad) smrtonosan. Trenirali bi svakog dana, vežbali akrobatiku, mačevanje, korišćenje destruktivne magije i razne načine kako da pronađu svoj plen i ubiju ga.

Većina bi pretpostavila da su prihvaćeni kao heroji, što je donekle istina, ali mnogi ih vide kao proste plaćenike. Misle da su Witcheri kroz svoj trening i mutacije izgubili svu humanost i empatiju. Česti su bili slučajevi Witchera koji stoje po strani i puštaju monstre na jadne seljake, samo zato što nisu imali para da im plate...

Na vama je odluka da li je cena pojedinog monstra vredna njegove glave, a nije samo u pitanju novčana vrednost. Možda su neki od njih nevini, a ljudi prosto iz straha žele da ih se reše (ili zbog drugih "moralno fleksibilnih" razloga). Svaki monsturn je karakterističan na svoj način; imate tipičnog vukodlaka koji želi da pije krv devica, ali takođe imate bauka koji prosto želi da živi u svojoj pećini, razgovara sa prolaznicima i jede supu od neverice. Ne zaboravimo demonkinju koja ide po gradovima tokom noći i "šarmira" muškarce.

nastaviće se...
Luka Lučić LT 4/13

JEDAN DAN SA ČONGOROM

Čongor Nađ, profesor fizičkog vaspitanja u Politehničkoj školi, jedan je od onih profesora koji se najviše zalažu za svoje učenike. Vodi čak šest sekcija - streljaštvo, odbojku, stoni tenis, plivanje, atletiku i pevanje.

Jeđan običan četvrtak za Čongora počinje u školi predavanjem fizičkog vaspitanja učenicima. Posle toga odlazi kući i vraća se u pet sati, kad počinje atletika. Sat vremena kasnije sledi trening

streljaštva. Posle toga nema vremena za odmor, jer u pola osam počinju pevanje i stoni tenis. Nakon toga odlazi kući. Sami izračunajte koliko je to sati boravka u školi, odnosno u sali za fizičko.

Profesor Nađ ne diskriminiše svoje đake na osnovu toga da li se bave sportom ili su sportske građe, njemu je važno da se što više njih uključi u rad sekcija i počne da se bavi sportom. Kaže da od svojih učenika nikad nije tražio da rade času nešto što ne mogu, njemu je dovoljno samo da donesu opremu za fizičko (bele čarape i čiste gaće).

Toliko je vezan za ovu školu da planira da bude bibliotekar kad ode u penziju. Već je započeo stvaranje svoje biblioteke koja se nalazi u „kancelariji“ fiskulturne sale. Njegova biblioteka funkcioniše tako što uzmeš jednu knjigu, i ako ti se sviđa, doneseš još dve.

Čongor je vrlo svestran, osim što radi u školi, drži i sekcije za odrasle, i muzičar je koji ima redovne nastupe na različitim proslavama. Sa učenicima je opušten i neposredan, voli da im daje nadimke - Esmeralda, Jareks, Maričela, Brzi, Klementina, Čicerito, Metalika i Supermenka samo su neki od njih. Poznat je po tome što je pozitivan, usmerava svoje učenike i pomaže im, nekada je nepredvidiv, ali je to uvek u dobroj nameri.

Svaka škola (verovatno) ima svog Čongora, ali je naš najbolji!

Olga Ljubisavljević, GFD 2/9

POLITEHNIČKA HODA!

Sportsko-rekreativnoj manifestaciji Dan pešačanja – Srbija 2019, pod nazivom Srbija hoda, koja je održana 14. septembra 2019. godine, priključili su se i naši učenici i nastavnici. Šetalo se subotičkom peščarom od Hale sportova do jezera Majdan, a kako je dan bio topao, neki su se ohladili kupanjem u Majdanu.

SPORTSKE VESTI

Možemo mnogo, možemo daleko, moto je učenika Politehničke škole.

Trud profesora i vredan rad učenika u pripremama za takmičenja iz više sportova se isplatio, učenici naše škole ostvarili su dobre rezultate.

KOŠARKA

Na gradskom prvenstvu održanom 11. oktobra, osvojeno je treće mesto. Za našu školu nastupali su Bogdan Jarić, Luka Bošnjak, Stefan Cvjetković, Luka Cvijin, Marko Mezei, Dimitrije Šarović, Bogdan Miljković, Nemanja Komnenov i Bojan Kujundžić, a pripremao ih je Nađ Čongor.

STONI TENIS

Gradsko i okružno prvenstvo

Muška ekipa osvojila je treće mesto na gradskom i drugo mesto na okružnom takmičenju. Stonoteniserke naše škole ekipno su zauzele drugo mesto na gradskom i treće mesto na okružnom takmičenju. Za devojkice su nastupale Marina Stipančević GFD 2/9 i blizakinje Rebeka i Reka Lacko GFD 1/8.

Za momke su nastupali Nemanja Irge GFP 4/11, Stojan Lehel AT 25/2 koji je zauzeo četvrto mesto u pojedinačnom plasmanu, Luka Obradović D 2/7, Filip Kovač GFO 4/10, Mark Konter G 3/2 i Aleksandar Šelken GFP 4/11.

Stonotenisere je predvodio Nađ Čongor.

ATLETIKA

Naša škola je ekipno osvojila treće mesto. U ekipi su se posebno istakli bacači kugle: Vasilje Obrajan, koji je osvojio prvo mesto i Milica Gedović, koja je zauzela drugo mesto u konkurenciji devojak.

Bogdan Jarić osvojio je treće mesto u disciplini skok u dalj.

Jovan Božić bio je najbrži u trci na 100m, a u konkurenciji devojak Rebeka Lacko osvojila je četvrto mesto.

ODBOJKA – DEVOJKE

Posle dinamične borbe u polufinalu na gradskom takmičenju, naše devojkice su osvojile zaslužen drugo mesto.

PLIVANJE

Bogdan Jarić iz odeljenja GFD 2/9 i ove godine plasirao se na Školsku olimpijadu. On je pobedio u disciplini 100m slobodnim stilom.

Danijel Driksler iz odeljenja GFT 1/9 osvojio je 2. mesto u disciplini 100m leđno.

Iz svih ovih rezultata se vide rad i upornost profesora fizičkog vaspitanja.

Profesori su pokrenuli sekcije kako bi motivisali decu da se prijave za takmičenja bez obzira na to da li se bave sportom. Na taj način im pokazuju koliko je bitna volja i da se rezultati mogu postići kako individualno, tako i kroz timski rad.

Šta drugo reći, nego se zahvaliti profesorima.

Hvala!

Jovan Božić GFD 2/9

ПОЛИСКОП - ПОЛИТЕХНИЧКИ ХОРОСКОП

Ове године имамо част да вам представимо хороскоп који је посебно састављен искључиво за потребе наше школе. Реч је о Полископу, сасвим посебном хороскопу. Као што знате, стандардни хороскоп садржи четири групе знакова - земљане, водене, ваздушне и ватрене. Наш хороскоп базиран је на четири подручја рада у нашој школи, то су геодезија и грађевинарство (висак, шестар и равна линија); хемија, неметали и графичарство (папир, преса и фотошоп); шумарство и обрада дрвета (хоклица, медијапан и мушкатла), и култура, уметност и јавно информисање (кичица, платно и штафелај). Али, то није све - овај хороскоп вам нуди и додатну погодност да budete припадник додатног, тринаестог знака, који нам је састављач дао гратис уз 12 знакова!

РАВНА ЛИНИЈА (20. ФЕБРУАР - 20. МАРТ)

Као што ваше име каже, незаинтересовани сте за промене и индиферентни према свету који вас окружује (све вам је равно). Идете право ка свом циљу, али авај, до њега се тим путем не стиже.

Љубав: Добро се слажете са виском и хоклицом. Волите оне са којима сте у истој равни. Сусрет са штафелајем могао би вас довести до страсне љубавне везе која ће га оборити с ногу.

Посао: Клоните се шестара. Свакако вам је он увек крив за све, а и воли да се забавља у ваша посла.

МЕДИЈАПАН (21. МАРТ - 20. АПРИЛ)

Ви сте чврсти, стабилни и приступачни. Са вама је лако сарађивати, иако понекад делујете извештачено. Не такмичите се са бољима од себе, ви знате своју вредност.

Љубав: Ући ћете у бурну везу са шестаром, али бићете повређени. Иако је занимљив, боље га се клоните. Много више среће ћете имати са пресом, иако ћете се понекад осећати као да се гушите у вези. Велики одмор је занимљив, али је створен само за краткотрајне авантуре.

Посао: Имате велике амбиције, али неко ће их сасећи. Пробајте да се уклопите у околину. За добре пословне прилике потребно је да више комуницирате са људима, а не да само стојите као да сте неки комад намештаја.

ШТАФЕЛАЈ (21. АПРИЛ - 20. МАЈ)

Умете да препознате лепо, али се и ружно често лепи за вас. Ви сте подршка многима који нешто раде, али немојте дозволити да вас криве за сопствене неуспехе. Обратите пажњу на то како се представљате у јавности.

Љубав: Ваша крхкост се лепо слаже са платном. Иако равна линија чезне за вама, та веза неће бити савршена, боље би било да је прескочите. Дobar ослонац и стабилну везу може вам пружити висак. Кичица се само поиграва са вама.

Посао: Многи ће се ослањати на вас у овом периоду, али ће неки падови бити неизбежни. У финансијском смислу ово је лош период за вас - стојите на танким ногама.

ПАПИР (21. МАЈ - 20. ЈУН)

Уморни сте и доста вам је свега, стварно трпите све и свашта. Време је да окренете нови лист, можда и да прочитате неку књигу. Могућ је изненадни пут авионом, али лет ће бити прилично нестабилан и краткотрајан.

Љубав: Вашој лако запаљивој природи највише одговара мирна и стабилна веза са хоклицом. Иако вам се чини да сте различити, у дубини душе сте врло слични. Избегавајте шестар, његова љубав вас може лако повредити.

Не наседајте на шармантне приче фотошопа.

Посао: Финансије вам неће бити наклоњене, морате бити флексибилнији. Размишљајте у мањем формату и уклопићете се у неке неочекиване послове.

ШЕСТАР (21. ЈУН - 22. ЈУЛ)

Иако знате шта је суштина проблема, увек кружите око њега. Уживате у томе да искривите истину. Тежите ка савршенству, али стално се вртите у истом кругу и имате утисак да из њега не можете да побегнете.

Љубав: У љубави, медијапан је ваш избор. Ваша веза врло лако може да остави траг на њему, а све је боље од тога да вам је партнер равнодушан, као што би то била мушкатла. Клоните се кичице, она не уме довољно да цени ваше савршенство.

Посао: Ваша оштрина може бити штетна за друге, али то је ваша предност.

ХОКЛИЦА (23. ЈУЛ - 22. АВГУСТ)

Иако вам многи замерају што сте мали, ви ипак чврсто стојите на земљи. Имате утисак да често сметате и да нисте потребни људима, али им се увек некако нађете при руци.

Љубав: Љубав вашег живота дефинитивно је велики одмор. С њим се сјајно слажете, иако он не воли дуге везе. Остали само газе по вама.

Посао: Сви воле да вам седе на глави и умањују вашу вредност. На састанцима сте обично у неком ћошку.

Можете да привучете пажњу само ако се расклимате.

КИЧИЦА (23. АВГУСТ - 22. СЕПТЕМБАР)

Сви вам се смеју због имена, али га ви поносно носите. Врло јасно умете свима да покажете своје боје. Иако делујете нежно, чвршћи сте него што мислите.

Љубав: Имате врло страствену природу, људи вам говоре да уз вас

свет виде у другачијем светлу. Годинама покушавате да освојите праву линију и шестар, али вам они нису наклоњени. Вашу љубав захвално ће прихватити фотошоп и мушкатла, а платно избегава везу са вама јер му се чини да њиме лако манипулишете.

Посао: Многи вам не верују и не желе да се упусте у послове са вама јер мисле да их фарбате. Ваша искреност има своју цену. Уколико одлучите да слушате своју природу и прикажете ствари онаквима каквима их видите, финансије вам неће бити наклоњене.

ПРЕСА (23. СЕПТЕМБАР - 22. ОКТОБАР)

Честе главобоље последица су стреса који осећате у последње време. Опустите се мало, олабавите стеге, уживајте у животу.

Љубав: Иако мисле да сте груби, ви то заправо нисте. Имате снагу да нежно и постепено прилагодите партнера себи. Идеалну везу очекујте са медијапаном и папиром, мада ни мушкатла није равнодушна на ваше чари. Велики одмор је ипак сувише опуштен за вас.

Посао: Многи се осећају непријатно са вама јер имају утисак да их обликујете како вама одговара. Ипак, ви сте снажан знак и умете да учините да буде по вашем. Не обазирите се на злобне замерке да сте дводимензионални.

ВИСАК (23. ОКТОБАР - 22. НОВЕМБАР)

Не осећате се добро у овом, а ни у било ком другом времену. Помало сте депресивни, стално вас нешто вуче доле.

Љубав: Вашу стабилност пољубаће заносна затегнутост једног белог платна. Међутим, морате бити обазриви, ако се кичица уплете у вашу везу, висити по граду сами.

Посао: Добре прилике висе у зраку за вас ових дана. Не морате се цимати да их пронађете, нудиће вам се саме. Једини сте знак у овом хороскопу који има било какве финансијске изгледе у овом периоду.

МУШКАТЛА (23. НОВЕМБАР - 21. ДЕЦЕМБАР)

Иако вам сви кажу да сте права цвећка, ви сте срећни јер нисте фикус. Трудите се да улепшате свет, али вам замерају због дугих погледа које упућујете људима са свог балкона.

Љубав: Ваша лепота ових дана не долази до изражаја, због тога морате интензивно да порадите на свом карактеру. У том ће вам помоћи нежни савети пресе. Кичица памти вашу некадашњу лепоту, па је и она добар избор за дружење у дугим зимским данима.

Посао: Очекује вас хладан, сушан период. Морате бити активнији, немојте само да чекате добре прилике и

гледате кроз прозор.

ПЛАТНО (22. ДЕЦЕМБАР - 19. ЈАНУАР)

Имате утисак да вас сви затрпавају сопственим идејама па не можете да дођете до изражаја. Пробајте да се не прилагођавате толико другима и не дајте се укалупити.

Љубав: Чувајте се кичице, иако мислите да ће унети боју у ваш живот, она вам ради о глави, а и велике су шансе да вас превари са папиром. Могла би вас изненадити страствена веза са виском, а пријатељство са медијапаном могло би да прерасте у нешто више.

Посао: Очигледно, немате финансијске планове. Недостаје вам визија и лако сте подложни туђим утицајима. Ипак, образ вам је чист.

ФОТОШОП (20. ЈАНУАР - 19. ФЕБРУАР)

Ви умете са људима. Многи мисле да након дружења са вама изгледају боље и кажу да улепшавате свет.

Љубав: Окончаћете своју везу са кичицом (очигледно, знаком са навише љубавних авантура у овом хороскопу), која тврди да ваша веза није стварна. Ваш идеалан партнер је папир, мада и остале знакове можете да заведете својим слатким обећањима, а потом их прилагодите себи, али само ако вам допусте - наиме, мисле да сте површни.

Посао: Не воле вас сви, неки чак иду толико далеко да отворено тврде да их лажете. Пазите на своје послове са шестаром и равном линијом, довољно су процицљиви да раскринкају ваше преваре.

ВЕЛИКИ ОДМОР - ГРАТИС ЗНАК, КУПИШ 12 ДОБИЈЕШ 13 (СВИ РОЂЕНИ У ТЕРМИНУ ВЕЛИКОГ ОДМОРА, ОД 9.05 ДО 9.20 ПРЕ ПОДНЕ)

Иако сте вишак у овом хороскопу, ви сте највољенији хороскопски знак и омиљени сте у друштву. Лети се осећате помало усамљено, али већ крајем августа стајете полако на своје ноге.

Љубав: Ви сте савршени. Сјајна сте комбинација са свим хороскопским знацима. Једина мана је што састанци са вама трају кратко.

Посао: Ви не волите да радите. За вас су створени само краткотрајни послови са храном и људима. Сви воле да послују са вама и труде се да што дуже остану у вашем друштву.

илустровала: Дуња Мокан

ПУТОПИС – ДУБАИ

Моје прво путовање ван Европе протекло је боље него што сам очекивала. Нисам ни могла да помислим да ћу доживети лето у новембру.

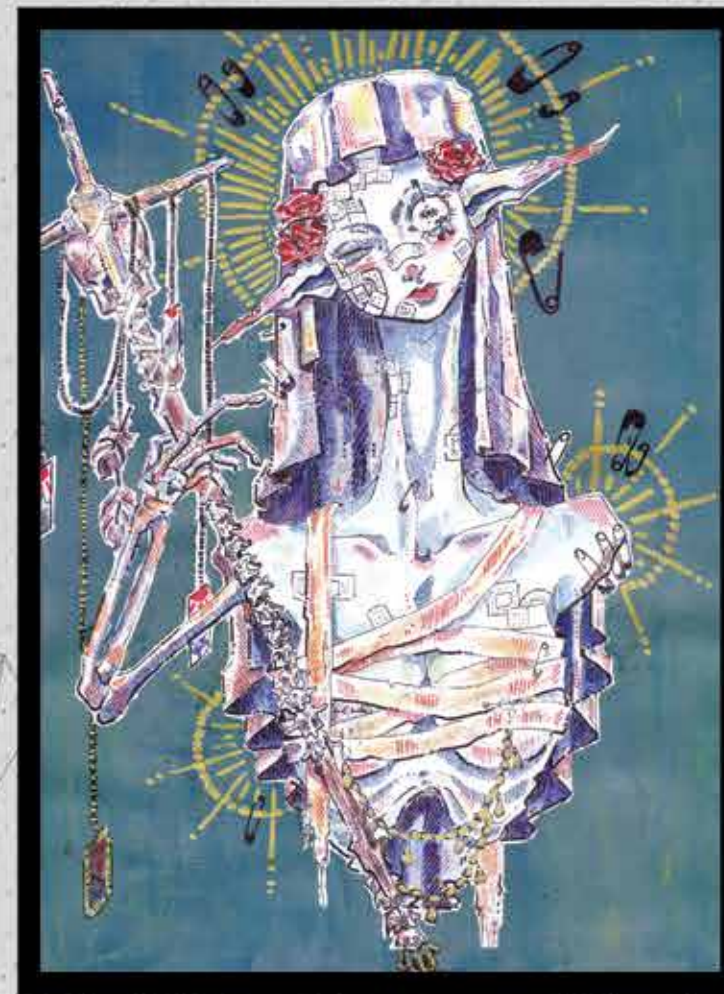
Иако је цело ово путовање било део опкладе, нисам ни могла да замислим да ћу да уживам у овако егзотичном граду.

Пошто сам први пут путовала авионом, лет ми није пријао па сам првог дана остала код куће.

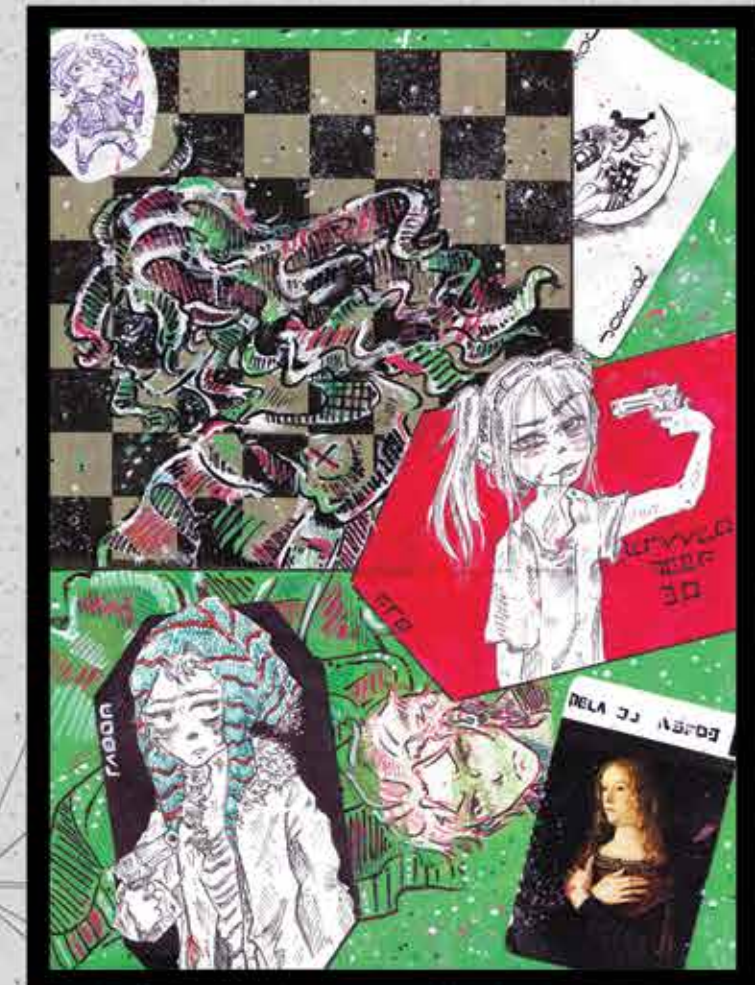
Другог дана обишли смо такозвани даунтаун, односно центар који обухвата предео око Бурџ Калифе, Дубаи мол и фонтане која игра. Бурџ Калифа је толико велика да ћете, ако јој окренете леђа и погледате у небо, видети њен врх. Дубаи мол је највећи тржни центар на свету. Обишли смо мање од једне трећине и за то нам је требало пола дана. После даунтауна највише ми се свидео Глобал вилиџ (Global village), због којег сам остала без даха. Глобал вилиџ је огроман забавни парк који има различите тематске целине и његови делови посвећени су различитим културама из различитих земаља, попут Европе, Кине и Тајланда. Има око 15 тематских целина. На трећем месту онога што ми се највише допало је Дубаи марина. То је лука за бродове, иако има више јахти него бродова. Сваки кутак у њој је осветљен. Четврто место заузима Миракл гарден (Miracle garden). То је право место за љубитеље цвећа. Сваки део украшен је цвећем, чак постоји и замак направљен од цвећа. Нешто више о култури и начину живота сазнала сам у такозваном Дубаијевом соуку. То је стари део Дубаија који је заправо нов, само је направљен тако да изгледа старо. Поред Дубаија, посетила сам и један део Абу Дабија да бих сазнала нешто више о њиховој религији. Највећа џамија на свету налази се у Абу Дабију, то је Шеик Заеудова џамија. Њена величина и лепота се не могу описати речима.

Моје путовање заршило се обиласком Абу Дабија. Видела сам много ствари, али сам ипак једва чекала да се вратим кући.

Ивана Живадиновић ГФД 2/9

ANĐELA JAVOR

ANĐELA JAVOR

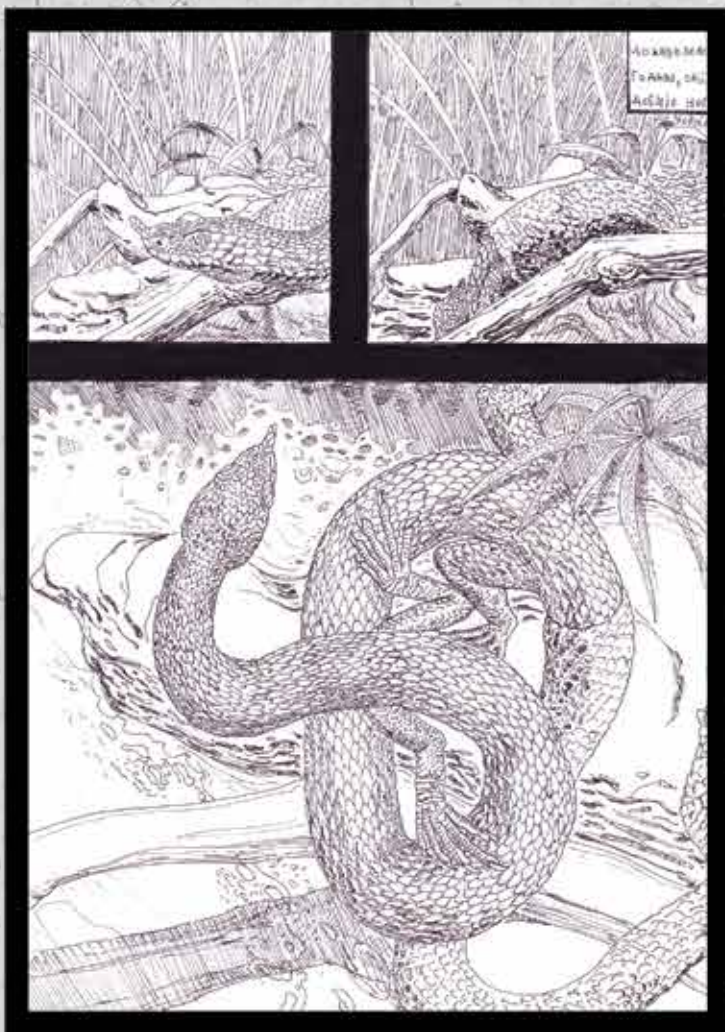
IVONA MARIJANUŠIĆ

ANĐELA JAVOR

ИМПРЕСУМ

директор: **Исо Планић**
главни и одговорни уредник, уредник редакције на српском језику: **Ведрана Павић**
редакција: **Ивана Матић, Милица Драгаш, Марија Ерцег, Катарина Гршић, Наталија Грујић, Дино Авдић, Миљан Секулић, Лука Лучић, Олга Љубисављевић, Јована Буљовчић, Сташа Стантић, Јован Божић, Ивана Живадиновић, Марко Каурин, Мирела Лукачевић, Наташа Коломпар, Марко Конкол, Илија Раде Мур, Мартина Тот Кирал, Мајер Беата**
уредник редакције на мађарском језику: **Регина Мора**
уредник редакције на хрватском језику: **Сањин Ивашић**
уредник редакције на енглеском језику: **Александра Орешчанин Тиквицки**
технички уредник: **Тихомир Зораје**
лектура и коректура текстова: **Дијана Кртинић, Александра Орешчанин Тиквицки, Сањин Ивашић**
фотографије: **Јована Рељић, Миљан Секулић**
графички дизајн, прелом и монтажа: **Тихомир Зораје, Мирјана Митрић**
насловна страна: **Мирјана Митрић**
штампа: школка штампаија Политехничке школе, Суботица
тиража: 350 примерака
сајт школе: **www.politehnickasu.edu.rs**
штампано: јануара 2020. године

ALEKSA DESPOTOVIĆ

IVONA MARIJANUŠIĆ

IVONA MARIJANUŠIĆ